

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 2020

27 vuorokautta

Maanantai

klo 10–11 XXL-Dance® Bmi 30+
klo 18–19 XXL-Dance® Everybody

Keskiviikko

klo 16–16.45 Keppijumppa
klo 17–18 XXL-Dance® Bmi 30+
klo 18.30–19.30 XXL-Dance® Everybody (Leikari)

Torstai

klo 10–11 XXL-Dance® Everybody
klo 16.30–17.30 XXL-Dance® Bmi 30+ (Leikari)
klo 18–19 XXL-Dance® Bmi 30+

Perjantai

Hemmotteluilta kuun viimeinen pe, sis. kasvohoito (Herbalife Skin),
pikkupurtavaa + juotavaa, 2€/kerta

XXL-Dance®: 7€/kerta tai 56€/10 x kortti

Keppijumppa: 5€/kerta

Haminan tunnit

Tompurintie 3, 49400 Hamina

Leikarin tunnit

Haminantie 261, 48810 Kotka
(käynti hotellin ovesta)

Tervetuloa tunneille!

Hyvinvointi Tina
0400 487 996/Tina Visuri
tina_visuri@hotmail.com
FB: Hyvinvointi Tina
Ilmoittaudu tunneille viestillä tai
FB:n nettilomakkeen kautta

hotel
RADALLA

Ikimuistoisia hetkiä litin Urajärven rannalla

Huone 1-2:lle 160€/2 yötä

Varauskoodilla: NIINIPUU20

Voimassa 1.6-31.8.2020

Paikkoja on rajoitetusti

www.hotelradalla.fi +358 440 667053

PIDETÄÄN HUOLTA TOISISTAMME!

**Toimimme yhteisvastuullisesti
kotiseututyön ja sukujen hyväksi.**

Mänttärin Sukuyhdistys ry.

Suomen Kotiseutuliitto ry.

Sukuseurojen Keskusliitto ry.

Marko Wahlström

UUTISET

Tammelan Mänttärät eivät sukua

6–7 Mänttärin Sukuyhdistyksen toteuttama geenitutkimushanke vahvisti suvun pitkistä juurista, että Liikkalan ja Tammelan Mänttärät ovat eri sukua.

UUTISET

Kultti-liitto palkitsi laatulehtiä

10–11 Kulttuuri-, tiede- ja mielipidelehtien liitto Kultin Vuoden laatulehti -kilpailun voittajaksi toimittaja-kirjailija Matti Rönkä valitsi Musiikintekijä-lehden. Palkinnon noutivat lehden graafikko Tuukka Lindqvist (vas.) päätoimittaja Sanna Korkee.

Marko Wahlström

Hannu Mäkinen

KULTTUURI

Mennyt elämä kirjan kansin

14–15 Tohtori Matti Punttilan laatimaa Sippolan perinnekirjaa varten on haastateltu myös Mänttärin sukuun kuuluvia.

Marko Wahlström

TAPAHTUMAT

Koronaviruspandemia siirsi sukujuhlan

33 Koronaviruksen johdosta sukuyhdistyksen kevään tapaamiset on peruttu ja Myllykoskelle suunniteltu sukujuhla siirrettiin heinäkuulle 2021. Päivitettyä tietoa tilaisuuksista löytyy verkkosivulta www.niinipuu.fi.

Pääkirjoitus

UUTISET: Mänttärät on harvinaista haploryhmää
UUTISET: Sukujuhla siirtyy heinäkuulle 2021
UUTISET: Matti Rönkä muistuttaa sukujen ketjusta
UUTISET: Sukulaulu saa uuden version
UUTISET: Läksin käymään/Sukututkija Päivi Lampinen
KULTTUURI: Kansanperinne on hauskaa ja nokkelaa
IHMISET: Suomen sukukieliä tutkimassa
PERHE: Kahden yrittäjän kodissa Koriolla
SUKUSIVUT: Sukumuseo avautuu uudistuneena

5	• SUKUSIVUT: Luonto ja tarinat valtasivat Liikkalan	22-23
6-7	• SUKUSIVUT: Musiikin ja median äärellä	24-25
8-9	• SUKUSIVUT: Suvun vanhin täytti 105 vuotta	26
10-11	• URHEILU: Sukugolf yhdistää sukupolvia	27
12	• Yrittäjäsivut	28-31
13	• Kolumni ja Väinö Puoshaka -sarjakuva	32
14-15	• Tapahtumat. Sukuyhdistyksen tiedot	33
16-17	• Lukijoilta. Tunnistatko kuvia?	34
18-19	• Suvun myyntituotteet	35
20-21	•	

Kätevä tapa käyttää LähiTapiolan palveluita.

Lue lisää:
lahitapiola.fi/mobiili
ja lataa applikaatio:

Hyvä lukija!

Oletko kenties ihmetellyt, miksi sinulle tulee Niinipuu-lehti?

Tämä lehti postitetaan kaikille Mänttärin Sukuyhdistyksen jäsenille.

Lehden laaja osoiterekisteri syntyi, kun sukuyhdistys kokosi vuonna 2001 julkaistua kaksiosaista sukukirjaa.

Tuolloin aktiivinen sukututkijoiden joukko uurasti, soitti ja selvitti laajaan sukuun kuuluvia ihmisiä. Tiimi muun muassa keräsi mänttäriläisten tietoja perhekorntien avulla.

Tuolloin sinunkin isovanhempasi, vanhempasi tai joku muu sukulaisesi antoi yhteystietosi käyttöömmme, jotta saat Niinipuu-lehden maksutta kotiisi.

Vuosien varrella osoiterekisteriä on päivitetty ja täydennetty, mutta edelleen jäsenlehti tulee Sinulle ilmaiseksi kotiin – kerran vuodessa.

Niinipuusta voit lukea Mänttärin suvun tuoreimmat kuulumiset, uutiset ja historiaakin.

Lehti on suuren sukuyhteisön side niin kotimaahan kuin suvun juurille.

Painetun lehden lisäksi suvun uutisia ja tarinoita voit tänä päivänä lukea myös verkkosivuiltamme osoitteesta **www.niinipuu.fi** sekä seurata Niinipuun sosiaalisen median kanavilta.

Pysythän mukana!

Näin yhteisön side säilyy tulevaisuudessakin.

Sukuterveisin

Kaisu Venäläinen

johtokunnan puheenjohtaja
Mänttärin Sukuyhdistys

Niinipuu 27, 2020

www.niinipuu.fi

27. vuosikerta

Julkaisija ja kustantaja

Mänttärin Sukuyhdistys ry PL 2,
46901 Inkeroinen

Toimituksen yhteystiedot:

toimitus@niinipuu.fi tai
etunimi.sukunimi@niinipuu.fi

Päätoimittaja | Anssi Paasivirta

+ 358 400 815 418

Toimitussihteeri | Marko Wahlström

+ 358 400 434 529

Taitto | Kirsi Juura

tuotanto@niinipuu.fi

Toimituskunta | Eila Korjala ja Eeva

Puustinen

Tämän lehden avustajat |

Terhi Puustjärvi, Tuomas Mänttari ja
Hannu Mäkinen

Ilmoitusmyynti | Kaisu Venäläinen

+ 358 40 520 0243

ilmoitukset@niinipuu.fi

Osoitteenmuutokset

Marko Wahlström

+358 400 434 529

osoitemuutos@niinipuu.fi

Painopaikka: Hämeenlinnan Offset-

Kolmio Oy, 2020

Painosmäärä: 14 600 kpl

Kansikuva: Sukupuun juurella. Marko

Wahlström

ISSN 1283-240X (painettu)

ISSN 2342-9755 (verkkojulkaisu)

Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto
Kultti ry:n jäsenLöydät meidät Facebookista,
Instagramista ja Twitteristä

Facebook: niinipuu

Twitter: @NiinipuuMedia

Instagram: niinipuu

www.niinipuu.fi

Neljä aktiivista vuotta ja uutta toimintaa

Viimeisen neljän vuoden aikana sukuyhdistyksen toiminta on ollut aktiivista ja monenlaista uutta on käynnistetty. Perinteisesti vuosittain on järjestetty aluetapaamisia Kymenlaaksossa, pääkaupunkiseudulla ja Päijät-Hämeessä sekä muutaman vuoden välein myös Jyväskylän ja Tampereen seuduilla. Viime vuonna maamme suurin sukuyhdistys oli omalla osastollaan mukana valtakunnallisessa Kuulutko sukuuni -tapahtumassa Vantaalla.

Vuosittain heinäkuussa on järjestetty sukuseurat ja loppukesällä golfkilpailu. Liikkalan VPK-talon lokakuiset tilaisuudet ovat olleet menestys. Keväällä 2018 Inkeroisissa järjestettiin luento- ja keskustelutilaisuus vuoden 1918 tapahtumista. Tämä suvun kotiseudun historiaa valottava tilaisuus oli avoin kaikille asiasta kiinnostuneille, niin kuin monet muut yhdistyksen järjestämät tilaisuudet.

Ihan oma menestystarinansa on Niinipuu-lehti, joka on tärkein yhdysside laajaan sukuun. Nykyisin lehteä jaetaan noin 14 500 talouteen. Vuonna 2018 Niinipuu voitti jo kolmannen kerran Sukuseurojen Keskusliiton sukulehtikilpailun. Viime vuonna lehti sai Tsemppari-kunniapalkinnon kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto Kultin lehtikilpailussa. Viimeisten vuosien aikana on panostettu vahvasti myös verkkosivuihin, joiden katselukerrat ovat jatkuvasti lisääntyneet.

Myös sukumuseota järjestetään uudelleen. Toisen museorakennuksen aittahuone sisustetaan Marian ja Matin kammariksi. Uutta on se, että museon esineet on digikuvattu ja osalle esineistä on löydetty tarinat. Museoon voi tulevaisuudessa tutustua verkkosivujen kautta virtuaalisesti toimivassa eMuseossa, jota täydennetään myös muilla historiallisilla aineistoilla ja elämäntarinoilla.

Sukuyhdistys käynnisti geneettisen sukututkimuksen tavoitteena suvun pitkien juurien tunnistaminen sekä selvittäminen ovatko Tammelat Mänttärin geneettisesti samaa sukua. Tulos on mielenkiintoinen, josta voi lukea tarkemmin sivuilta 6–7.

Yhdistys sekä Sukuseurojen Keskusliiton että Suomen Kotiseutuliiton jäsen. Toiminta on jo nyt laajempaa ja monipuolisempaa kuin yleensä perinteisillä sukuyhdistyksillä. Yhdistys vahvistaa edelleen toiminnassaan kotiseututyötä ja niinsanottua yleishyödyllisyyttä.

Johtokunta on käynnistänyt hankkeen yhdistyksen sääntöjen uudistamiseksi. Perustajajäsenet valmistelivat jo 86 vuotta sitten erinomaiset säännöt, jotka hieman uudistettuina vietiin yhdistysrekisteriin vuonna 1964. Toiminta ja yhdistyslainsäädäntö ovat tämän jälkeen muuttuneet perusteellisesti. Nyt on aika uudistaa säännöt vastaamaan nykyisiä toimintoja ja nykyllä lainsäädännön vaatimuksia. Sääntömuutosta valmistelevaan on asetettu työryhmä. Tarkoituksena on, että johtokunta ja valtuuskunta valmistelevat sekä esitarkastuttavat säännöt Patentti- ja rekisterihallituksessa niin, että uudet säännöt voidaan hyväksyä tulevassa suukokouksessa.

Koronaviruksen aiheuttama pandemia muuttaa radikaalisti myös yhdistyksen virallisten kokousten aikatauluja. Kokouksia pidetään tarvittaessa sähköisesti.

Johtokunta päätti myös siirtää Myllykosken sukujuhlaa vuodelle, siis heinäkuuhun 2021. Sääntöjen mukaan suukokous tulee pitää neljän vuoden välein vuoden loppupuolella. Johtokunta on päättänyt, että vuoden 2020 suukokous pidetään Liikkalan VPK-talolla 25.10. Perinteisesti suukokous on pidetty sukujuhlan yhteydessä, mutta nyt järjestelyjä oli pakko muuttaa.

ANSSI PAASIVIRTA (taulu 10793)
suvun päämies

Ei sijaa epäilyille. – Mänttärin suvun geenitutkimuksen perusteella ei ole mitään syytä epäillä historiallisen sukututkimuksen tuloksia, Suomi DNA -projektin vapaaehtoisena koordinaattorina toimiva Marja Pirttivaara totesi tutkimustuloksia julkistaessaan.

Mänttärit ovat harvinaista haploryhmää

Geneettinen sukututkimus paljasti suvun isälinjaksi R1b-ryhmän. Tammelan Mänttärit eivät ole sukua.

Mänttärin suvun geeniperimän pitkät juuret ovat selvillä. Tammi-kuussa 2018 alkaneen geenitutkimusprojektin tulokset julkistettiin Kuulutko sukuuni -tapahtuman yhteydessä Vantaalla viime lokakuussa.

– Nyt tutkitut Mänttärin miehet ovat R-linjaa, eivätkä suomalaiskansallista N-linjaa, jota on noin 60 prosenttia suomalaisista miehistä, Suomi DNA-projektin vapaaehtoisena koordinaattorina toimiva fysiikan tohtori, sosiaali- ja terveysjohtamisen MBA **Marja Pirttivaara** kertoi.

– Kyse on harvinaisesta ja erottuvasta

haploryhmästä, sillä matcheja (täsmäyksiä) ei ole tullut suvun ulkopuolelta. Tämä on pioneerityötä, sillä on todennäköistä, että nyt syntyy kokonaan uusi haara, hän arvioi.

Geenitutkimusta varten testattiin neljä Liikkalan Mänttäriä ja yksi Tammelan Mänttäri. Testit valmistuivat Family Tree DNA:n laboratoriossa Houstonissa Yhdysvalloissa.

TAMMELAN MÄNTTÄRIT I-LINJAA

DNA-tutkimuksen taustana oli selvittää Mänttärin suvun pitkät sukulinjat.

– Halusimme selvittää, missä **Tuomas Abrahaminpoika Mänttäriä** (taulu 1)

edeltävät polvet oikein ovat pesineet, valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) sanoi.

Sukukirjan ja historiallisen sukututkimuksen materiaalin avulla löytyi suvun kantaisästä suoraan alenevassa polvessa olevia miehiä.

– Toinen tavoite oli selvittää, löytyykö geneettistä yhteyttä Tammelan Mänttäreihin, joihin perinteinen sukututkimus ei ole tuonut sukuyhteyttä, Paasivirta jatkoi.

Myös geneettinen sukututkimus vahvistaa, että Liikkalan ja Tammelan Mänttärit ovat eri mieslinjaa.

– Tammelan Mänttäreiden testihenkilölle tutkimus näyttää I-haploryhmää.

Tulokset ovat niin kaukana toisistaan, että ainakaan sukunimiäikoina yhteistä esi-isää ei löydy, Pirttivaara kertoi.

TARINA JATKUU, DRAAMAA RIITTÄÄ

Yksi testatuista on espoolainen **Esa Mänttari** (taulu 10790), jonka testi-
näytteestä otettiin varmistukseksi iso Y-kromosomitesti.

Testitulos vahvistaa, että Mänttärin miehet ovat R1b-haploryhmää, ja sen niinsanottua keskieuropalaista U106-alaryhmää. Ryhmän esi-isät ovat liikkuneet alkuaikojen Afrikasta Lähi-Itään, Etelä-Venäjälle ja sieltä Eurooppaan nykyisen Saksan alueelle 3 000–4 000 vuotta sitten.

– Mänttäreihin johtava mieslinja on lähtenyt Keski-Euroopasta joskus 2 000–2 500 vuotta sitten, geneettiseen sukututkimukseen perehtynyt **Erkki Kiuru** Lahden seudun sukututkijoista analysoi.

Kiuru varovaisesti arvioi, että Kymenlaaksoon Mänttärin mieslinja on kulkeutunut joko 1500–1600-luvun sotien myötä, tai jo varhaisemmin keskiajalla Suomenlahdella purjehtineiden tanskalaisten mukana tai merenkulkua hallinneen Hansa-liikkeen myötä.

– Toki ihan tavallinen rahvaskin on liikkunut tuollaisen matkan, kun aikaa siirtymiselle on ollut 1 500–2 000 vuotta eli 45–60 sukupolvea.

Kiurun mukaan vain 3–4 prosenttia suomalaisista miehistä kuuluu samaan haploryhmään. R1b on yleisempi Länsi- ja Varsinais-Suomessa, Itä-Suomessa harvinainen.

Marja Pirttivaaran mukaan R1b-miesten joukosta löytyy muun muassa Romanovien hallitsijasukuun kuulunut keisari Nikolai I ja muita kuninkaallisia.

HAPLO KERTO O PAIKAN SUKUPUUSSA

Geneettisessä sukututkimuksessa käytetyt isälinjaiset haplo-ryhmät (kreikan haplo = yksi, yksinkertainen, selkeä) kertovat yksittäisen ihmisen paikasta ihmiskunnan sukupuussa.

– Kaikki ihmiset maailmassa linkittyvät jollakin tavalla toisiinsa, Pirttivaara sanoi.

Pirttivaaran mukaan Mänttärin suvun kantaisä **Tuomas Abrahaminpojan** suorja jälkeläisiä löytyy Family Tree DNA:sta noin 170 henkilöä.

Internetin yhteisöpalvelu Geni.comissa on Tuomas Abrahaminpoika Mänttärille tehty julkinen profiili, jonka käyttäjinä on yli kymmenen henkilöä.

– Genistä voi saada paljon irti, jos kirjaukset ja sukulaisuussuhteet ovat kunnossa, Pirttivaara mainitsi.

IHMINEN KANTAA HISTORIAANSA KROMOSOMEISSAAN

Ihmisessä on 23 kromosomiparia, joista 23. kromosomipari on sukukromosomi. Michillä on XY- ja naisilla XX-kromosomipareja.

– Kromosomipareista toinen tulee äidiltä ja toinen isältä. Sen takia kannamme mukamme historiaa ja menneisyyttä, Pirttivaara kertoi.

DNA-tutkimuksen isälinja selvitetään miesten Y-kromosomeista. Äitilinja selvittää mitokondrio-DNA:sta, joka periytyy äideiltä kaikille lapsille – tytöille ja pojille.

– Tämän perusteella suvun kantaparis-kunnan emännän naislinjaisesta jälkeläisestä saa maailman tappiin saakka selville kantaäidin DNA:n, josta näkee mistä hän on tullut, Pirttivaara jatkoi.

Samalla tutkittiin myös sellaisia sukuhaaroja, joissa varhaisessa vaiheessa sukuun on tullut toisesta suvusta vävy, joka on ottanut Mänttari-sukunimen. Varsin suuren niinsanotun Eerolan sukuhaaran haploryhmä on N, johon kuuluu noin 60 prosenttia suomalaisista miehistä.

Myös esiäitien sukujuuria on tutkittu, mutta näitä tuloksia ei ole vielä analysoitu.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)
teksti ja kuva

TUOMAS ABRAHAMINPOIKA MÄNTTÄRI

- Syntynyt 1610-luvulla. Kuollut Sippolan Liikkalassa 1691–1695 välisenä aikana.
- Tuli vävyksi Pekka Sipinpoika Mänttärin taloon.
- Talollinen, lautamies (1665) ja valtiopäivämies Kymenkartanon läänin talonpoikaissäädyn edustajana (1668).
- Naimisissa Pekantytär Mänttärin (1. puoliso) ja Eelin Antintyttären (2. puoliso) kanssa.
- Lapset Arvi, Abraham, Tuomas ja Eerik.

UUTISET

Mikä Suomi DNA -projekti?

- Suomi DNA-projekti (Finland DNA-projekti) auttaa suomalaisia, Suomessa asuvia sekä niitä, joilla on mahdollisesti suomalaisia esivanhempia löytämään DNA-sukulaisia ja yhteisiä esivanhempia sekä saamaan tietoa esivanhempien alkuperästä.
- Perustettu vuoden 2006 lopulla ja siinä on nykyään yli 17 828 jäsentä (3/2020). Projektin jäsenenä voi saada apua administraattoreilta testivalinnassa, analyysissa ja pulmatilanteissa sekä alennuksia ja pääsee mukaan vertailuihin
- Projektin kielet ovat suomi, englanti ja ruotsi.
- Verkkosivu: <https://familytreedna.com/groups/finland/about>

Geneettisen sukututkimuksen jatkoa selvitetään

Mänttärin Sukuyhdistys selvittää parhaillaan, miten geneettistä sukututkimusta olisi tarkoituksenmukaista jatkaa ja miten yhteisöpalvelu Geni.comissa toimivien sukututkijoiden yhteistyö voitaisiin organisoida.

– Geneettinen sukututkimus ei mitenkään korvaa perinteistä sukututkimusta, vaan täydentää sitä. Mänttärin suvun perinteinen sukututkimus on aikoinaan tehty niin laajana ja perusteellisesti, ettei ole tarkoituksenmukaista lähteä sitä uudistamaan, valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10790) korostaa.

Muiden kymenlaaksolaisten sukujen tutkimuksissa on kuitenkin tullut esiin muutamia tietoja, jotka täydentävät Mänttärin suvun tietokantaa.

– Kysymys on tällöin usein naishenkilöistä, jotka ovat menneet miniäksi johonkin sukuun. Perinteisissä sukututkimuksissa ongelmana varhaisten sukupolvien osalta on usein se, että tietolähteissä on hyvin niukasti merkintöjä naispuolista henkilöistä, Paasivirta jatkaa.

Historiallinen eriytyminen. Mänttärin Sukuyhdistyksen sukkokous ja -juhla pidettiin edellisen kerran Kotkassa vuonna 2016. Nyt sukkokous siirretään Liikkalaan ensi lokakuuksi ja Myllykoskella pidetään sukkujuhla kesällä 2021. Kuva Kouvola Myllykoskelta vuodelta 2012. Arkisto/Marko Wahlström.

Sukujuhla siirtyy vuoden 2021 heinäkuulle

Sääntömääräinen sukkokous sen sijaan pidetään Kouvola Liikkalassa jo tämän vuoden lokakuussa

Mänttärin Sukuyhdistyksen johtokunta on päättänyt siirtää tämän vuoden heinäkuussa Kouvola Myllykoskella pidettäväksi suunnitellun sukkujuhlan ensi vuodeksi koronavirusepidemian vuoksi.

Sukuyhdistys haluaa vastuullisena sukutoimijana tässä maailmantilanteessa osaltaan olla ennaltaehkäisemässä ja vähentämässä mahdollisia riskejä.

– Sukujuhlassa on perinteisesti käynyt paljon riskiryhmään kuuluvia ihmisiä ja ulkomailta tulevia sukulaisia. Ja epidemian mahdollisesti jatkuessa kesällä, oli parempi tehdä siirtoratkaisut, johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) sanoo.

Joka neljäs vuosi pidettävän sääntömääräisen sukkokouksen osalta johtokunta päätti, että kokous pidetään Mänttärin suvun juurikylässä Liikkalassa sunnuntaina 25.10.

Kokouspaikka on Liikkalan VPK-talo ja kokous alkaa klo 12 jatkuen kaikille avoimena yhteislauluiltaa päivänä. Sukkokous on avoin kaikille sukuun kuuluville, mutta tilan rajallisuudesta johtuen kokous tullaan striimaamaan suorana verkkoon.

Sääntömääräinen sukkokous valitsee aina neljän vuoden välein sukkuyhdistykselle valtuuskunnan ja valtuuskunnan puheenjohtajan eli suvun päämiehen.

– Tänä vuonna pidettävä sukkokous saa käsiteltäväkseen myös sääntömuutosehdotuksen, jota työstetään jo par-

haillaan. Taustalla on sukkuyhdistyksen vuonna 1964 rekisteröityjen sääntöjen vastaamaan tämän päivän yhteiskuntaa, valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) sanoo.

SUKUJUHLAN JÄRJESTELYT JATKUVAT

Ensi vuoden heinäkuuksi siirrettävän sukkujuhlan järjestelyt jatkuvat jo tehtyjen suunnitelmien mukaan. Sukkujuhla pidetään Kouvola Myllykosken Seuratalolla 17.–18.7.2021.

– Juhlan teemana on "Juuret", jolla haluamme viestiä sukupolvien pituisen ketjun merkitystä pienen ihmisen elämässä. Ja samalla muistuttaa siitä, että Mänttärin juuret ovat syvällä Pohjois-Kymenlaakson maaperässä, Liikkalan kylässä, juhlatuimikunnan puheenjohtaja

Minna Mänttari (taulu 10790) kertoo.

Siirrosta johtuen alkuperäisen sukujuhlan luonne tulee muuttumaan aavistuksen kevyemmän kotiseutujuhlan omaisempaan muotoon, kun sukuyhdistyksen kokousrutiinit jäävät pois.

– Tutut, jo nyt täksi kesäksi sovitut elementit tulevat säilymään vuoden kuluttua pidettävässä juhlassa, Minna Mänttari korostaa.

Juhlaviikonlopun ajaksi seuratalolle pystytetään kädentaitojen pop up -näyttely, johon käsityöntekijät saavat asettaa töitään nähtäville.

Lisäksi suvun taiteilijat järjestävät erillisen, jo seitsemännenten taidenäyttelynä kulttuuritalo Wanhan Rautakaupan galleriassa 1.–31.8.2021 välisenä aikana.

Sukujuhlissa taidenäyttelyyn nyt valittavat teokset tulevat olemaan katsottavissa verkkogalleriassa, joka julkistetaan 17.7.2021.

Lisäksi sukujuhlan ohjelmassa tulee olemaan **Raija Mänttärin** (taulu 2955) kirjoittaman kuvaelman “Aamupuhde Mänttärin talossa vuonna 1668” esitys, jonka harjoitukset kotkalaisen näyttelijä-ohjaaja **Keijo Kumannon** (taulu 3853) johdolla ovat jo alkaneet.

Sukujuhlille saapuville on luvassa myös paikallisopastuksia, iltajamit, lastenohjelmaa ja juhla- ja jumalanpalvelus.

Sukujuhlan järjestelytoimikunnassa jatkavat kouvolaalaisen Minna Mänttärin lisäksi kouvolaalainen **Marja-Leena Vainio** (taulu 3835), vantaalainen **Olli Sipilä** (taulu 10775) ja porvoonlainen **Marko Wahlström** (taulu 1943).

HISTORIALLINEN EROTTAMISPÄÄTÖS

Mänttärin Sukuyhdistys on tähän asti järjestänyt sukukokouksen ja -juhlan aina samaan aikaan. Pandemiatilanteen vuoksi siirto ja niiden erottaminen toisistaan on näin ollen historiallinen.

Edellinen sukukokous- ja juhla pidettiin Kotkassa heinäkuussa 2016 ja sitä ennen juhlittiin Myllykoskella vuonna 2012. Nyt Liikkalassa pidettävä sukukokous on yhdistyksen historiassa 23. järjestyksessään.

Sukuyhdistyksen historiikki kertoo, että sukujuhlan ja -kokouksen järjestäjät joutuivat vuonna 1996 siirtämään tapahtuman kovan myrskyn takia aikaisin juhlapäivän aamuna Mänttärinmäeltä Liikkalan VPK-talolle, jonne ahtautui noin 600 vierasta.

Sukujuhlan etenemistä voi seurata sosiaalisessa mediassa tunnuksilla #sukujuhla2021, #juuret2021 ja #mänttärin. Juhlan osatapahtumia päivitetään Niinipuu-lehden verkkosivuille.

Mänttärin luottojuontajan synttärit tuottivat 5 000 euroa

Mänttärin Sukuyhdistyksen usean tapahtuman juontajana toiminut ja tulevan sukujuhlan juontajaksikin lupautunut kouvolaalainen **Markku Pakkanen** (taulu 2852) testasi tulevan juhlapaikan ennakkoon. Hän järjesti Myllykosken Seuratalossa Tehdään yhdessä hyvää -viihdekonsertin 60-vuotispäiviensä kunniaksi viime helmikuussa.

Tuvan täydeltä väkeä keränneessä tapahtumassa esiintyivät muusikko ja ex-kansanedustaja **Mikko Alatalo** sekä **Ari Klem**, tangokuningatar **Aino Niemi** sekä **Tuuli Arola**, **Mika Ruohisto** ja **Liisa Varjola**.

Lavalle nousi myös kantrirockyhtye Eino, jossa Pakkanen soittaa bassoa. Anjalassa jo vuonna 1972 perustetun yhtyeen muut jäsenet ovat **Tuomo Nurminen** sekä **Timo** ja **Pekka Nyman**.

Pakkasen mukaan seuratalo valikoitui paikaksi sopivan kokonsa ja sijaintinsa vuoksi.

– Talo on myös tunnelmaltaan kiva paikka pitää juhlia. Väkeä oli 407 ja noin 50 ihmistä joutui kääntymään ovelta takaisin, sillä nykyiset turvallisuusmääräykset eivät salli ylibuukkausta, Pakkanen kertoo.

Tunnelma juhlassa oli mukavan letkeä, johon varmasti vaikutti elävä musiikki, hyvät solistit ja 11 hengen orkesteri.

– Jälkikäteen olen saanut paljon myönteistä palautetta juhlasta juuri sen tunnelman ja hyväntekeväisyyden vuoksi, Pakkanen jatkaa.

Tapahtuma tuotti yli 5 000 euroa Mannerheimin Lastensuojeluliiton paikallisyhdistyksille.

– Myllykosken Seuratalo on mielestäni tämän seudun paras paikka pitää juhlia ja konsertteja. Talo on historiallinen ja kaunis, joten siinäkin mielessä juhla paikka, Pakkanen kehaisee.

MARKO WAHLSTRÖM

Markku Pakkanen kuva-albumi

Basisti lavalla. Kouvolaalainen kuljetusyrittäjä ja kunnallispolitiikko Markku Pakkanen soittaa bassoa vuonna 1972 perustetussa Eino-bändissä.

Mänttärin Sukuyhdistyksen julkaisema ja kustantama Niinipuu-lehti palkittiin kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto Kultin Vuoden laatu-lehti -kilpailussa tsempparipalkinnolla Helsingin Kirjamessuilla viime lokakuussa.

Jo 14. kerran järjestetyn kilpailun tuomarina toiminut kirjailija-toimittaja **Matti Rönkä** kertoi arvioineensa kilpailutyöt niin ammatillisesti kuin journalistisesti.

– Koko ehdokasjoukko oli mukavan kirjava alkaen pienistä, tavattoman syvällisistä ja tieteellisiä artikkeleita sisältävistä lehdistä ulottuen hyvinkin ammatillisiin, kuten voittajaksi valitsemani lehti, joka on toisaalta myös edunvalvontajulkaisu, hän totesi Niinipuu-lehdelle antamassaan haastattelussa.

Rönkä nosti voittajaksi Suomen Musiikintekijät ry:n Musiikintekijä-lehden.

– Koska on kuitenkin taiteentekijöistä kyse, lehti on väistämättä kiinnostava ihan jokaiselle lukijalle.

“NIINIPUU ANSAITSI PALKINTONSA”

Mänttärin Sukuyhdistyksen Niinipuu-lehti ansaitsi itsevaltiaana toimineen palkintotuomarin mukaan kannustuksen.

– Näin siksi, että tällaista jaksetaan ja viitsitään tehdä, mikä omalla olemassaolollaan kertoo siitä, että lehti on tärkeä ja arvostettu, hän sanoi,

Mänttärin sukukin ehti tulla Röngälle tutuksi hänen oltua omien sanojensa mukaan “Sippolan kotiväynä” 25 vuotta entisen puolisonsa, kulttuuritoimittaja–kirjallisuuskriitikko **Suvi Aholan** myötä.

Rönkä on itse Mänttärin sukua huomattavasti pienemmän suvun edustaja.

– Kaikki Suomen Rongät ovat keskenään sukua ja tavalista umpimaatiaista sellaista. Eräs rassukka esi-isämme on merkitty veroluetteloihin jo 1500-luvun alussa. Minulle on tavattoman tärkeä asia mieltää oma sukuhistoria ja sen 16 sukupolvea, jonka tiedän aika tarkkaan, hän kertoi.

– Näiltä osin voin hyvin kuvitella sen, miten Mänttärin suku mieltää itsensä jäseneksi lenkiksi pitkässä ketjussa. Sitä kautta näiden yksittäisten ihmisten – olivatpa he nykypäivän ihmisiä tai muisteloita menneestä – mikrohistoria ja siitä yleisemmäksi kasvaminen on ajatuksena äärimmäisen tärkeä, Rönkä jatkoi.

PAINETUN MEDIAN UHKAKUVAT

Rönkä edustaa itse perinteisen median ammattilaista.

– Olen kuunnellut viimeiset 15 vuotta puhetta perinteisen median kuolemasta. Toisaalta se porskuttaa, mutta porskuttaa eri lailla kuin mitä aiemmin.

Hän muistutti, että muutosta alalla tapahtuu koko ajan ja arveli, että jotkut täsmäjulkaisut toimivat yhä vaikkapa juuri printtimuodossa.

– Sitä en osaa sanoa, onko tällainen sukulehti sen kaltainen, mutta uskon, että sukuyhdistys vielä monta vuotta elää ja tekee painettua sukujulkaisua, Rönkä uskoi.

– Toisaalta harrastustoiminnassa myös erilaiset sähköiset palvelut ovat nopeita. Ne ovat erinomaisen helppoja kanavia esimerkiksi tilaisuuteen ilmoittautumisissa, osallistumisten varmistamisissa ja pikatiedustelujen järjestämisessä, hän muistutti.

– Kaikki löytävät oman roolinsa.

Uutismies diktaattorina. Tuomarina toiminut kirjailija-toimittaja Matti Rönkä kertoi läpikäyneensä kaikki 53 kilpailulehteä ammatillisesti ja journalistisesti.

“Yksittäisten ihm mikrohistoria on sukujen pitkää k

Kirjailija-toimittaja Matti Rönkä nosti Niinipuu-lehden laatu

nisten
n tärkeä osa
etjua”

lehtien joukkoon Kultti-lehtien kilpailussa.

IRRALLISTA KUVAKORISTELUA JA DISNEY-SOMUUTTA

Vuoden laatulehti-kilpailun tuomari luki peräjälkeen yhteensä 53 kilpailuun osallistunutta julkaisua.

– Koin myös ahdistusta ja minusta tuntui, että tästä kuplasta loppuu happi. Joitakin reikiä siihen palloon pitäisi puhkoa välillä, Matti Rönkä totesi voittajia julkistaessaan.

– Kun joka sana ja kuva oli jokaisessa lehdessä sellainen oikeaoppisen söpöstelevän propagandistinen, hän perusteli syytä ahdistukselleen.

TAITON PITÄÄ HELPOTTAA LUKEMISTA

Hän antoi ammatillisia risuja monen kalliistikin tehdyn lehden sekavuudelle.

– Kyllä tekstityypin välistyksen, palstanleveyden, täytyy olla sellainen, että se helpottaa lukemista. Taitto ja typografia olivat monissa lehdissä hämmästyttävän hankalia ja tukalia, Rönkä ruoski lehden tekijöitä.

Entisenä kuvatoimittajana hän kiinnitti erityistä huomiota kilpailulehtien kuvitukseen.

– Se oli monesti irrallista koristelua ja – toistan – söpöstelyä, sellaista Disney-somuutta, jossa korostui mielipiteen muokkauselementti, diktaattoriksi itsensä julistanut tuomari sanoi.

Rönkä kuitenkin myös ilahtui lehtiä lukiessaan.

– Kiitos, että sain lukea.

SOME-SISÄLLÖT VS. PAINETTU LEHTI

Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto Kultin puheenjohtaja **Tuomas Rantanen** korosti, että kaikkia lehtiä voi tehdä aina paremmin kuin niitä nyt tehdään.

– Jokainen lehdentekijä miettiköön tykönään kritiikin sanoja, mikä niistä osuu niinsanotusti omaan pirtaan, hän kannusti.

Rantanen nosti esille Kultti-liiton jäsenlehti Vihreä langan painetun lehden lakkauttamisen, sillä hän pitää asia liiton näkökulmasta katsottuna ikävänä viestinä.

– Varsinkin, kun päätöksen perusteluihin liittyi sellaista kommentointia, ettei tarvita lehteä, kun on sosiaalinen media. Meidän kaikkien täytyy kysyä, mistä sosiaalisessa mediassa olevat sisällöt tulevat.

– Jos lehdet loppuvat ja on vain sosiaalinen media, niin mikä silloin on maailmankuva tai tiedotusvälineiden kuva, joka meillä on. Eli kyllä tässä on vielä paljon tekemistä. Viime kädessä se on aina yleisö, joka lopulta päättää, mitä lehteä julkaistaan. Tätä kannattaa kunkin kuluttajana miettiä, mistä on kysymys, Rantanen jatkoi.

Vuoden laatulehti-kilpailun voittaneen Musiikintekijä-lehden ja tsempparipalkitun Niinipuun lisäksi Rönkä palkitsi tyyli-, ulkoasu- ja paras logo -kunniamaininnalla Tiede & edistys -lehden ja aatteellisella kunniamaininnalla Taito-lehden.

Kalevalaisten Naisten Liiton Pirta-lehti palkittiin kilpailun yleisöäänestyksen suosikkina.

Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto Kultin jäsenenä on lähes 200 pienlehteä. Liitto edustaa jäsenlehtiään Julkisen Sanan Neuvostossa.

Kulttuuri-, tiede- ja mielipidelehtien liitto Kultti on tänäkin vuonna omalla osastollaan Helsingin Kirjamesseilla 22.–25.10.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)
teksti ja kuva

Sukulaulu saa uuden version

Nuorisovastaava Eetu Pesu: ”Alkuperäistä mukailleen oma kädenjälki saa näkyä sovitusideassa.”

Liikkalassa lokakuun lopulla pidettävän sukkokokouksen yhteydessä on tarkoitus julkistaa uuden ajan versio Mänttärin sukkaulusta. Kaikille avoin sovituskilpailu julistettiin helmikuun lopulla.

Mänttärin suvulla on ollut vuodesta 1996 asti käytössään oma, sipolalaisen **Raija Mänttärin** (taulu 2955) sanoittama sukkaulu.

Laulu sai ensiesityksensä sukkujuhlan päätapahtumassa Liikkalan VPK-talolla heinäkuussa 1996. Sen lauloi kappaleen säveltäjänä toiminut riihimäkeläinen director cantus, rehtori **Matti Nikunen** ja häntä säesti pianolla Virolahdelta kotoisin oleva **Samuli Sipilä** (10775).

Alkuperäisen laulun sävelkulusta Nikunen halusi tehdä maakuntalaulun tasoa oleva juhlaava, mutta korvaan heti tarttuvan melodian.

Nikunen ylisti Raija Mänttärin tekstiä Niinipuu-lehdessä 1997.

– Runon luonne on juureva, syvältä suvun historiaa rouhaiseva tiivistelmä ulottuen lopuksi aina ikuisuuskäsitteeseen asti, hän arvioi.

KILPAILU AVOIN KAIKILLE

Sovituskilpailu on avoin niin suvun jäsenille kuin suvun ulkopuolisille musiikin tekijöille.

– Kappaleen tulisi tunnistettavasti mukaila alkuperäistä, mutta oma taiteellinen kädenjälki saa kuulua lopullisessa sovitusideassa, johtokunnan nuorisovastaava **Eetu Pesu** (taulu 1915) kertoo.

Kilpailuteokset tulee toimittaa äänitiedostoina sähköpostitse osoitteella sukkujuhla2021@niinipuu.fi elokuun loppuun mennessä.

Sovituskilpailun voittajan valitsee Mänttärin Sukuyhdistyksen johtokunnan nimeämä raati. Voittaja julkistetaan Mänttäreiden sukkokokouksessa Kouvolan Liikkalassa sunnuntaina 25.10.

Voittaja saa palkinnokseen 200 euron arvoisen lahjakortin, jonka voi käyttää F-Musiikki Oy:n myymälöissä. Lisäksi voittajalle tai voittajille on luvassa myös sukkuyhdistyksen tuotteita.

Lisätietoja kilpailusta saa sekä nykyisen sukkaulun nuotit ja sanat käyttöönsä voi pyytää sähköpostitse osoitteella sukkujuhla2021@niinipuu.fi.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) teksti ja kuvat

Mänttärin sukkaulu

*Suku sitkeä aamussa Suomen,
vuosisadat tääl elänyt lie.
Tänne saloille, Liikkalan maille,
kulki vaikea, utuinen tie.
Vainon kestivät pitkän ja raskaan.
Kaatoi kaskeksi korpiet maat.
Rakens kotinsa toiveissa huomen.
Suojapaikkana lehmusten haat.*

*Varttui suku ja omansa antoi.
Se tueksi kasvulle Suomen.
Monen kärsimyksen jälkeen nousi
toivosta uusi huomen.
Äänin riemuisin kiittää nyt saamme.
Esi-isät ja -äidit vielä.
Ootte antaneet lahjoja paljon.
Aina eväeksi elomme tiellä.*

*Moni lapsi on lähtenyt matkaan.
Kauas valtamerten taa.
Suku maisemaan Mänttärin piirtyy kautta
kauniin Suomemme maan.
Siunaa Luojamme kaikkia meitä.
Hellä suoja lapsilles anna.
Sukupolvetkin tulevat, Herra.
Käsin vahvoin kotihin kannan.*

Sanat: **RAIJA MÄNTTÄRI**
Sävel: **MATTI NIKUNEN**

Tamperelainen Mänttärä. Päivi Lampinen oppi tuntemaan Mänttärin sukua jo pienenä.

“Tietotekniikka toi suvun lähelle arkea”

Tamperelainen **Päivi Lampinen** (taulu 7508) kertoo jo pienestä pitäen oppineensa tietämään Mänttärin suvusta äitinsä ja äidinäitinsä puolelta.

– Mänttärä-sukukirjaa, joka ilmestyi 1970-luvulla, tuli luettua ahkerasti. Suku on tullut tutuksi sukujuhlilla, joissa tutustuin muihin sukulaisiin.

– Sukuyhdistykseen olen tutustunut enemmän nyt, kun tietotekniikka on tuonut sukua lähemmäksi arkipäivää.

Nyt 57-vuotiaan Lampisen äidin puolen sukua on Valkealassa, Sippolassa ja Elimäellä. Isänsä puolen sukua hänellä on Kurussa ja Parkanossa.

– Kiinnostuin ja innostuin tutkimaan isän puolen sukua noin 25-vuotiaana, koska halusin tietää suvusta enemmän. Nykyisin tutkin myös äidinisän ja mieheni isän sukua, hän jatkaa.

Kangasalalla syntynyt Lampinen kävi sukututkimuskurssin Tampereen työväenopistossa 1980-luvun lopulla.

– Siellä oppi tuntemaan vanhaa kirjoitusta ja miten tulkita mikrofilmejä, joita kävin tutkimassa Tampereen pääkirjastossa.

PIRKANMAAN TOIMINTAA HERÄTTELEMÄSSÄ

Lampinen oli käynnistämässä Pirkanmaan Mänttäreiden aluetoimintaa yhdessä **Pekka Kujalan** (taulu 5101), **Eero Laamasen** (taulu 6662) ja **Seppo Salmisen** (taulu 2536) kanssa.

– Vähän eri paikoissa Tampereella keväisin pidetyissä tapaamisissa syötiin, kahviteltiin ja tutustuttiin sukuun. Tapaamiset hiipuivat vähitellen, kun yhteyshenkilöt vähenivät.

Hänen mielestä Pirkanmaan mänttäriläiset voisivat varata tilan aina tammikuussa vietettävän Sampolan sukututkimuspäivän yhteydestä.

– Näin aluetapaamisesta voisi muodostua vakiintunut käytäntö. Muutamia kertoja Pirkanmaan Mänttäräit ovat olleet tapahtumassa jo mukana.

– Lisäksi voisi olla joku yhteinen teatterikäynti tai lähialueeseen tutustuminen esimerkiksi bussilla, jolloin sukulaiset tulisivat tutuiksi. Miksei joku kesäinen ilta makkarapaiston tai pienimuotoisen leikkimielisen urheilukisan merkeissä, Lampinen ehdottaa.

Lampinen toimii tällä hetkellä Pirkanmaan Mänttäreiden yhteyshenkilönä yhdessä siskonsa **Anne Kalliolan** (taulu 7514) kanssa.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuva

Helsinkiläinen kielentutkija **Simo Kantele** (taulu 6936) on opiskellut ja tutustunut parinkymmenen vuoden ajan suomalais-ugrilaisten kansojen kulttuuriin ja kieleen.

Nuori mies on asunut 2,5 vuotta Udmurtin tasavallan pääkaupungissa Iževskissä opettaen suomen kieltä.

– Suomen ja udmurtin kielten samankaltaisuus menee noin 4 000 vuoden päähän. Vaikka olemme samaa kielikantaa, yhtäläisyydet ovat ehtineet hälvetä, Kantele kertoo.

Työpestinsä kesäloman aikana hän piti suomen kielen kesäkurssia mordvalaisten luona Marinmaalla Komin tasavallassa ja Udmurtiassa.

– Tutuiksi tulivat myös Euroviisuissa (2012) esiintyneet Udmurtian mummot, joiden kotikylässä Buranovossa kävin muutaman kerran. He ovat oikein mukavia ja hyvin ottivat vieraita vastaan, Kantele kertoo.

Hänen mukaan Udmurtian yksi ehtymätön luonnonvara on laulavat ja tanssivat mummot.

– Elävä kansanperinne on oleellinen osa suomalais-ugrilaista kulttuuria Venäjällä.

UDMURTIASSA OPISKELLAAN SUOMEN KIELTÄ

Udmurtian valtiollinen yliopisto on yksi niistä Venäjän 30:stä oppilaitoksesta, joissa opetetaan suomea. Syynä tähän on kansojemme kielisukulaisuus.

– Yliopistossa aloitti joka toinen vuosi 10–12 opiskelijan ryhmä, joka opiskeli kieltämme pitkänä sivuaineena. Viiden vuoden ajan opiskelijoilla oli keskimäärin kolme–neljä kertaa viikossa suomea.

Lisäksi yliopisto järjesti valinnaiskursseja, jotka herättivät kiitettävästi mielenkiintoa.

– Isoimmassa ryhmässä, jota opetin oli noin 20 suomen opiskelijaa. Motiivina oppia suomen kieltä saattoi olla se, että joku tykkäsi jostain suomalaisesta bändistä tai oli lähdössä kesällä Suomeen töihin, Kantele jatkaa.

Hän kertoo yllättyneensä siitä, kuinka paljon Udmurtiasta tulee maahamme kausityöntekijöitä.

– Lähinnä parikymppisiä nuoria opiskelijatyttöjä lähti pariksi kuukaudeksi kesäksi Suomeen keräämään salaattia tai poimimaan mansikoita.

KANSAT EIVÄT GENEETTISESTI SUKUA

Kantele korostaa, että suomensukuisia

Kielentutkija. Suomalais-ugrilaisten kielten opiskelu ja tutkiminen on vienyt helsinkiläisen Simo Kanteleen ja yhteiskunta erilaisine kysymyksineen, hän sanoo.

Suomen sukukieliä t

Helsinkiläinen Simo Kantele, 33, viihtyy suomalais-ugrilaisten sukukansojen p

kieliä ei pidä sekoittaa suomensukuisiin kansoihin.

– Kansat eivät välttämättä ole geneettisesti kovin läheistä sukua. Esimerkiksi ihmiset Udmurtiassa ovat hyvin erinäköisiä kuin Suomessa.

Kielet sen sijaan ovat keskenään samaa sukua. Suomalais-ugrilaista kieliä ovat suomi, unkari, viro, ersä, moksha, mari, udmurtti, komi, karjala, vepsä, hanti, mansi, nenetsi ja saame.

– 1800-luvun jälkipuoliskolla Helsingin yliopiston suomen kielen professoriksi valitti **Matthias Alexander Castrén**

(1813–1852) lähti Venäjälle etsimään suomensukuisia kieliä ja kierteli Siperiassa asti. Hän keräsi mittavan aineiston, Kantele kertoo.

Suomensukuisten kielten sukupuussa on noin 30 kieltä. Maailmalla kieliä on yhteensä noin 6 000 kappaletta johtuen kielten ja murteiden pienistä eroista.

– Joku tutkija onkin sanonut, että murteen ja kielen erottaa siitä, että kielellä on oma armeija ja laivasto, murteella ei, Kantele sanoo.

moniin erilaisiin paikkoihin. – Siihen liittyy myös kulttuuri

tutkimassa

parissa.

UNKARILAISET SANOUTUVAT IRTI KIELIJUURISTA

Unkarissa on presidentti **Viktor Orbánin** aikana vahvistunut suomalais-ugri-laisten kielten ja kulttuurin vastaisuus.

– Kielitieteellinen fakta ja tosiasia on se, että suomen ja unkarin kielet ovat sukua, Kantele sanoo.

Maassa on vallalla liike, jonka mukaan unkarilaiset ovat mieluummin sukua turkkilaisille ja mongolialaisille eli arojen isoille ratsastajakansoille.

– Jo 1800-luvulla Unkarissa argumen-

toitiin sillä, että unkarilaiset eivät halua olla sukua kalanhajuisille suomalaisille, Kantele sanoo.

Hänen mukaan populistisen johtajan sanomisten seurauksena totuuden asema heikkenee.

– Tilanne on heijastunut myös Unkarin tiedepolitiikkaan niin, että maan tiedeakatemian rahoituksesta päättäviin tahoihin on nimetty ”epämääräisiä” ihmisiä. Unkari tilanne lähestyy mafiavaltiota, Kantele arvioi.

SUKUKANSOJEN SUHTEET KOETUKSELLA

Kanteleen mukaan venäläisten parissa kiertäessä huomaa olevansa erikoisase-massa.

– Siellä on aivan eri asia olla suomalaisena kuin esimerkiksi ruotsalaisena.

Neuvostoliiton aikana sukukansasuhteissa vallitsivat kahtalaiset suhteet.

– 1920- ja 30-luvulla oli pystytty rakentamaan virolaisiin ja unkarilaisiin suhteita esimerkiksi viettämillä heimopäiviä Suomessa, Virossa ja Unkarissa lokakuun kolmantena lauantaina, Kantele kertoo.

– Sodan jälkeen yhteydet Unkariin katkesivat joksikin aikaan. Samoin suhteet Viroon katkesivat siihen asti, kunnes laivaliikenne Helsingin ja Tallinnan välillä alkoi 1980-luvulla, hän jatkaa.

NEUVOSTOLIITTO SALLI ETNISYYDEN

Neuvostoliiton aikana maassa vallitsi folklorisaatio, joka salli vähemmistökansojen etnisyyden.

– Esimerkiksi kansanjuhliissa saatiin edustaa omaa kansakuntaa ja perinteitä värikkäine pukuineen ja tapoineen, Kantele sanoo.

Kommunistisen puolueen ensimmäisen pääsihteerin **Josif Stalinin** (1922–1953) merkitys oli kaksijakoinen: hänen ensimmäisen pestinsä (kansallisuusunionin komissaari) vaikutukset olivat hyvin positiivisia 1920-luvun lopulla ja 1930-luvun alussa.

– Hänen keksimänsä kansallistamispolitiikan ajatuksena oli ulottaa sosialismi kaikille kansoille jokaisen omalla kielellä. Sen seurauksena perustettiin eri kansallisuusryhmittymien omia autonomioita.

1930-luvulla lopulla tilanne muuttui, kun Stalinin vainoissa kohteina olivat kansalliset vähemmistöt ja Marin kirjailijaliiton kirjailijat.

– Seuraava kansallisen kulttuurin kuokistusaika tuli vasta 1980–90-luvuilla perestroikan eli vapautumisen aikana,

jolloin kielissä alettiin esimerkiksi kehittää uutta sanastoa, Kantele kertoo.

KIELTEN INNOVAATIOKESKUS VOLGAN MUTKASSA

Miten kaukaa suomen juurikieli tulee?

– Kielistä ei oikeastaan voi sanoa, mikä on vanha kieli. Kaikilla suomalais-ugrilaisilla kielillä on samat juuret, jotka menevät 6 000–7 000 vuoden päähän, Kantele sanoo.

Suomen sijainti suomalais-ugrilaisen kieliryhmän periferiassa vaikutti siihen, että Suomesta tuli vähemmän innovaatioita ja sanat säilyivät vanhempikantaisina.

– Suomalais-ugrilaisen kielten innovaatiokeskus sijaitsi kielialueen keskellä Volgan mutkan tienoilla, Kantele jatkaa.

Sukukielissä on ollut yhteisiä sanoja, jotka viittaavat puihin, kasveihin, mehiläisiin ja eläinlajeihin.

– Yleensä kielet ovat levinneet kielten vaihtojen kautta. Väestö ei ole vaihtunut kokonaan, mutta jostain syystä on alettu puhua eri kieliä. Unkarilaisten osalta tilanne on vähän eri, sillä he ovat oikeasti ratsastaneet hevosilla hunnien perässä Keski-Eurooppaan, Kantele toteaa.

Simo Kantele vieraili Päijät-Hämeen Mänttärin aluetapaamisessa viime vuoden toukokuussa.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)
teksti ja kuva

SIMO KANTELE

- Syntynyt Joutsenossa tammi-kuussa 1987.
- Opiskellut ja tutustunut noin 20 vuoden ajan suomalais-ugrilaisen kielten kulttuuriin ja kieleen. Keskittynyt Venäjään ja Venäjällä puhuttaviin suomen sukukieliin.
- Puhuu suomea, englantia, venäjää ja udmurtia.
- Työskentelee Suomi–Venäjä-Seuran Etelä-Suomen piirin projektikoordinaattorina.

Jonoa kirjailijan luo. Julkistamistilaisuuden lopuksi yleisö sai ostaa uutta Sippolan perinnekirjaa tekijän nimikirjoituksella varustettuna.

Kansanperinne on jännittävää, hauskaa ja nokkelaa

Tohtori Matti Punntilan laatimaa Sippolan perinnekirjaa varten on haastateltu myös Mänttariin sukuun kuuluvia.

Kouvolan Myllykoskella sijaitseva kulttuuritalo Wanha Rautakauppa täyttyi kansanperinteen ja kansanrunouden ystävistä viime vuoden toukokuun lopulla, jolloin sippolalaistaustaisen filosofian tohtori **Matti Punntilan** (taulu 4681) laatima Sippolan perinnekirja julkistettiin.

Kirjan alaotsikko ”Kaskuista kompakysymyksiin, enteistä eläinsatuihin” kertoo aineiston monipuolisuudesta. Kirja on paikallisperinteestä kiinnostuneelle oikea aarreaitta. Kirjan on kustantanut Myllykosken seudun kotiseutuyhdistys.

Tilaisuuden aluksi Reuna-kustantamon ja kirjakaupan toimintaa johtava **Tarja Tornaeus** käytti puheenvuoron. Hän toivotti vieraat tervetulleiksi ja kehotti tutustumaan talon tiloihin, taidegalleriaan, kirjakauppaan sekä kahvilaan.

Myllykosken seudun kotiseutuyhdistyksen puheenjohtaja **Timo Mynttinen** iloitsi tervetulotoivotuksessaan siitä, että

kansanperinteen ystäviä oli tullut tilaisuuteen talon täydeltä.

”KIRJAAN ON TALTIIOITU MENNYTTÄ ELÄMÄÄ”

Kielentutkija, tohtori Matti Punntila kertoi Sippolan perinnekirjan syntyvaiheista ja esitteli päälukuja oivallisten esimerkkien avulla.

– Kirjaan on taltioitu mennyttä elämää, ja voi sanoa, että sippolalainen kansanperinne on mukaansatempaavaa, jännittävää, hauskaa ja nokkelaa, hän totesi.

Uudessa perinnekirjassa on myös aineistoa, joka on taltioitu 1800-luvulla ja 1900-luvun alussa.

– Uudempaa perinnettä sain hyviltä haastateltavilta, esimerkiksi **Veino Vakkarilta** (taulu (taulu 2851, 1662), Jouko Huovilalta (taulu 5088), **Sirkka Koivulta** (taulu 3291), **Leena Majanderilta** (o.s. Sorsa) ja **Timo Raussilta** (taulu 7817), tohtori Punntila kertoi.

TEOKSESTA LÖYTYY MYÖS VERENSEISAUTUSLORUJA

Teos kuvaa Sippolan kansanperinnettä hyvin monipuolisesti.

Mukana on sekä aikuisten että lasten perinnettä. Erityyppisiä sananparsia teoksesta löytyy 1 500 ja arvoituksia noin 150. Kaskuja on taltioitu noin 240. Ne kertovat yleensä kylien persoonallisuuksista ja merkkihenkilöistä, kylähulluista tai sel-laisiksi tekeytyneistä. Keksijöistä on tarinoita sekä eri ammatin-harjoittajista. Kirjo on papista poliisiin ja tukkijätkästä tuomariin.

– Lorut, sellaiset kuin ”Entten tentten teelika mentten tai ”Maalari maalasi taloa” ovat saaneet sijansa kirjassa ja löytyypä sieltä viisi verenseisautuslorua sekä yhtä monta käärmeenloitsulorua sekä monentyypisiä kehtolauluja ja ketjurunoja on monia, Punttila kertoi.

Kymenlaaksolainen puhetapa on Punttilalle läheinen ja rakas. Hänen väitöskirjansakin aiheena on Kymenlaakson murteet.

Julkistamistilaisuuden lopuksi yleisö sai ostaa uutta Sippolan perinnekirjaa tekijän nimikirjoituksella varustettuna.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti

HANNU MÄKINEN (taulu 5220), kuvat

Kotiseutuväkeä. Matti Punttila signeeraa Myllykosken seudun kotiseutuyhdistyksen puheenjohtaja Timo Mynttisen kirjaa. Sippolalainen Matti Paakala odottaa vuoroaan.

MATTI PUNTTILA

- Syntynyt Sippolassa vuonna 1937.
 - Kielentutkija, filosofian tohtori.
 - Asuu Vantaalla.
 - Väitöskirja: Nominien superlatiivisuuden ilmaiseminen: Vertailun typologiaa ja Kymenlaakson tienoon murteiden tarkastelua (1985).
 - Tutkinut myös karjalan ja viron kieltä.
- Työskennellyt muun muassa Helsingin, Uppsalan ja Tukholman yliopistossa sekä Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksessa.
 - Julkaisuja: Sippolan murretta (1979), Anjalankosken murrekirja (1988), Elimäkeläistä kansanelämää – Antti Kujalan muistiinpanoja vuosilta 1903–1915 (1990), Impilahden karjalan sanakirja (1998), Haaskannäköinen tyttö – Kie-likaskuista matkimuksiin (1998), Sippolan sanat (2016) ja Sippolan perinnekirja (2019).

Eeva-Liisa Puhakka valittiin Kouvolan kuvataiteilijaksi

Kouvolan Ruotilassa työskentelevä **Eeva-Liisa Puhakka** (taulu 5442) on valittu Kouvolan kuvataiteilijaksi vuosille 2020–2022. Tittelin lisäksi hän sai 4 000 euron stipendin. Puhakka tekee installaatioita, kineet-tisiä veistoksia ja videoita.

Hänen teoksiaan on ollut esillä eri puolilla maailmaa. Hän ammentaa töidensä aiheet omasta taustastaan ja maaseudusta.

Puhakka valmistui kymmenen vuotta sitten taiteen maisteriksi Göteborgin yliopistosta. Hän on peruskoulutukseltaan diplomi-in-sinööri, jonka tutkinnon hän suoritti vuonna 2001.

Taiteilijana hänet on palkittu me-diataiteen biennalessa Wrocławissa Puolassa ja Below Zero -taidepalkin-nolla Lontoossa.

Kouvolan kuvataiteilijavalinnan teki kaupungin liikunta- ja kulttuurilau-takunta Kouvolan kuvataidepalkin-to-työryhmän esityksestä.

Turku suosikiksi Timo Mänttärin Kansallispuistot-postimerkkisarjassa

Helsinkiläinen kuvittaja ja graafinen suunnittelija **Timo Mänttärin** (taulu 3025) suunnittelema Kaupunki-puistot -postimerkkisarjasta suosi-tuimmaksi kaupunkipuistoksi on äänestetty Turku. Seuraavaksi eniten ääniä saivat Porvoo ja Kotka.

Kansallinen kaupunkipuisto on urbaanien arvomaisemien verkosto. Suomessa on tällä hetkellä kah-deksan kansallista kaupunkipuistoa.

– Olen kuvittanut useita Helsinkiä kuvaavia postikortteja. Nyt oli mieluisaa päästä piirtämään muita kaupunkeja. Kävin kaikissa kohteissa paikan päällä etsimässä sopivinta aihetta ja kuvakulmaa, Mänttäri toteaa.

Väsyneitä, mutta onnellisia. – Hyvin pienillä vaurioilla selvisimme ja kaikki sujui muutenkin hyvin, kouvolaalaiset Paavo Hakkarainen ja Anne Hasu kertovat. Taustalla kodin olohuone–keittiö.

Messuprojekti vaatii sitkeyttä ja voimia

Kahden yrittäjän kodissa yhdistyvät pariskunnan ammatit ja kädenjälki.

Siitä on nyt reilu kaksi vuotta, kun kouvolaalaiset **Anne Hasu** (taulu 8458) ja **Paavo Hakkarainen** päättivät lähteä omakotirakentajiksi. Pariskunta toteutti ensimmäisen yhteisen talon, joka oli viime vuoden asuntomessujen yksi kohde.

– Tämä on ollut hyvin avartava kokemus sekä ainutkertainen ja -laatuinen. Olemme olleet innolla mukana ja tyytyväisiä lopputulokseen, Hasu kertoo.

Hänellä ei ole messutalon rakentamisesta kokonaisuutena mitään huonoa sanottavaa.

– Päinvastoin tämä on ollut ihan kiva projekti, vaikkakin vähän väsyneitä olemme olleet. Tämä on ollut mittava ponnistus työn ohessa.

Hasu tunnetaan Moision taide- ja pitokartano Oy:n yrittäjänä. Hakkaraisella on vesikattorakentamiseen erikoistunut rakennusalan yritys Tehopari Oy, joka toimii Kymenlaaksossa ja pääkaupunkiseudulla.

RAKENNUS- JA PIHATYÖTOMINVOIMIN

Asuntomessut näkyvät messukävijöille ja suurelle yleisölle kuukauden ajan. Sitä kuitenkin edellyttää pitkäjä-

teinen suunnittelutyö.

– Kaksi vuotta ennen messujen alkua varasimme tontin ja Paavo on itse vastannut talon rakentamisesta, Hasu kertoo.

Putki- ja sähkötyöt pariskunta teetti kaikkien lakien ja asetusten mukaan alan ammattilaisilla.

– Pihatyöt olemme myös tehneet itse, Hasu jatkaa.

PAAVO HALUSI RAKENTAA OMAN TALON

Projekti sai alkunsa siitä, kun Paavo Hakkarainen muutti vuosia sitten

muualta Anne Hasun luo asumaan.

– Hän oli aina tottunut asumaan omassa tekemässään talossa. Niinpä Paavo kysyi minulta, että olenko kuinka kiintynyt edelliseen talooni Mielakassa ja olisiko mahdollista tehdä johonkin päin Kouvolaa yhteinen talo, Hasu kertoo.

– Sanoin, että en mie osaa sitä esteeksikään laittaa, jos sinusta tuntuu siltä, että haluat meille talon rakentaa. Näin laitoimme vanhan talon myyntiin ja kun se meni kaupaksi, varasimme heti tontin, hän jatkaa.

Hasu on syntyperäinen kouvolaalainen, jonka isän puoleiset juuret ovat Myllykoskella ja äiti on kotoisin Kotkan Kymistä. Hakkaraisen juuret ovat Riistämäellä Savossa.

KAIKKI SOLJUI ETEENPÄIN

Pariskunta varasi ja sai tontin asuntomessualueelta ensimmäisten joukossa.

– Laitoimme vanhan talon myyntiin hyvissä ajoin, kun ajattelimme, että siinä kestäisi, Hasu kertoo.

Tontin varauksesta ja vanhan talon myynnistä alkaen uuden kodin toteutuminen soljui hyvin eteenpäin.

– Rakentamista edelsi vielä puiden kaato tontilta, Hasu sanoo.

”KAHVILLE SAA TULLA JATKOSSAKIN”

Talliojan maisemissa sijaitseva Hasun ja Hakkaraisen koti sai messuilla nimeksen Taidekoti, joka sisustettiin taiteella ja suomalaisella designilla.

Sisustuksessa näkyy erityisesti taidemaalija **Johanna Oraksen** kädenjälki. Tapetit ja tyynynpäälliset on tehty ta-

iteilijan tekemien maalausten pohjalta.

– Kyllä tämä tunnetaan Taidekotina jatkossakin, Hasu uskoo.

Asuntomessujen aikana yrittäjä piti talossa taidemyymälää, joka purkautui messujen päättyessä.

– Meillä ei voi käydä ostoksilla, mutta kahville saa tulla, Hasu naurahtaa ja toivottaa kylään.

Messujen jälkeen pariskunnan ensimmäinen yhteinen oma koti on saanut taidetäydennystä Hasun entisen kodin tauluista.

– Huonekalut ovat samat kuin messujen aikana. Toki sisustus on muuttunut vielä enemmän oman kodin näköiseksi tavaroilla, joita on elämän varrella ehtinyt kertyä, Hasu sanoo.

PALJON POSITIIVISTA JA IHMETTELYÄ

Asuntomessut keräsivät Korian Pioneeripuiston alueelle kuukauden aikana noin 114 000 kävijää. Messut järjestettiin suomalaisten parhaimman lomasesongin aikana 12.7.–11.8.

– Messut päättyivät tiistaina ja siivoojat tulivat keskiviikkona. Heti torstaina pääsimme itse muuttamaan uuteen kotiimme, Hasu kertoo.

Hän sanoo saaneensa messukävijöiltä palautetta laidasta laitaan.

– Tuli paljon positiivista palautetta. Toki paljon myös ihmettelyä siitä, että kodissa on näin paljon taidetta. Sikäli taidetalo lunasti paikkansa, Hasu sanoo.

Messukävijät kiinnittivät kohteessa huomiota myös arkkitehtuuriin ja pohjaratkaisuun.

– Olemme pitäneet koko ajan mielessä sen, että tämä on suunniteltu vain

meidän tarpeisiin, Hasu kertoo.

Hänen mielestä messualue näyttäytyi monipuolisena ja kohteissa näkyi rakennuttajien kädenjälki.

– Omat suosikkini olivat talot Unto ja Korea. Koko alueen rakennuttajat ovat hyvin eri-ikäisiä – niin ikääntyviä, lapsettomia pariskuntia kuin lapsiperheitä, Hasu kertoo.

TALO KAHDELLE AIKUISELLE

Taidekoti sijaitsee Talliojan ranta-alueen viereisellä pitkän mallisella tontilla, mikä edellytti myös talolle pituutta. Tämä näkyy sisätiloissa muun muassa pitkänä eteiskäytävänä.

Kodissa on makuuhuone, televisiohuone, työhuone ja olohuone – keittiö sekä erillinen saunaosasto. Huonepinta-alaa on 131 neliömetriä.

– Vanha talo oli kaksikerroksinen ja lähes puolta isompi. Näin ikääntyessä halusimme talon, joka on yhdessä tasossa ja helpompi hoitaa. Olemme tyytyväisiä kahden aikuisen kompaktiin taloon, Hasu kertoo.

Osalla Pioneeripuiston alueen omakotitonteista alkoi rakentaminen vasta asuntomessujen päättymisen jälkeen.

Tämän vuoden asuntomessut järjestetään Tuusulan Rykmentinpuistossa 10.7.–9.8. Asuntomessujen perustamisesta tulee kuluneeksi 50 vuotta.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)
teksti ja kuvat

Makuuhuone. Valkoiset pinnat luovat kontrastia voimakkailla taidetapeteille.

Rauhallinen sijainti. Taidekoti sijaitsee pitkällä ja kapealla tontilla, joka rajoittuu Talliojan rantaan.

Kuvaukset jatkuivat. Liikkalan Mänttärinmäen Heinäkalliolla sijaitsevan sukumuseon esineitä tuuletukset jatkuivat viime syyskuun alussa. Kuvassa Marko Wahlström (edessä) sekä taustalla Olli Sipilä (vas.) ja Ari Lehtomäki.

Sukumuseo avautuu uudistuneena

Virtuaalinen sukumuseo otetaan samalla käyttöön.

Mänttärin Sukuyhdistyksen Kouvolaan Liikkalan kylässä omistaman sukumuseon uudistustyö etenee museotoimikunnan tekemän suunnitelman pohjalta tänä keväänä.

Museonmäellä Heinäkalliolla järjestetään museoesineistön järjestelytalkoot toukokuun alkupuolella. Samalla museon alue siivotaan entistä ehompaan kuntoon.

– Johtokunta on myös päättänyt, että vanhan hirsiaitan vesikatto uusitaan. Katto muutetaan peltikatoksi sen kestävyys ja helpomman hoidon takia, johtokunnan sukumuseovastaava **Ari Lehtomäki** (taulu 11022) toteaa.

Kattoremontin yhteydessä museoalueen puuceen ilme ehostuu ja saa uuden ulkolaudoituksen.

JOHTOKUNTA: “ESINEISTÖÄ EI KARTUTETA”

Museon uudistustyö vaatii myös rohkeutta.

– Jos museoesine on pahoin rikki, eikä edusta mitään erityisen ihmeellistä asiaa, niin poistoon vain, museotoimikunnan asiantuntijajäsenenä toimiva loimaalalainen museoalan ammattilainen **Iina Wahlström** (taulu 1943) kannustaa.

– Rikkinäisestä esineestä voi olla vaikea hahmottaa käyttötapaa eli sen suoma informaatio on heikkoa tai jopa harhaanjohtavaa, hän jatkaa.

Sukuyhdistyksen johtokunta on linjannut, että uusia museoesineitä ei pääsääntöisesti tilanpuutteen takia voida ottaa vastaan.

– Mikäli tarjottava esine on suvulle erittäin tärkeä, asiaa voidaan harkita, johtokunta toteaa päätöksessään.

AITTA, KAMARI JA VERSTAS SYNTYVÄT

Museon uudelleenjärjestelyn tarkoituksena on tehdä sukumuseosta nykyistä kävijäystävällisempi ja houkuttelevampi uudistamalla muun muassa esineiden esittelytekstit.

Museotoimikunnan suunnitelman mukaan esineistöä ryhmitellään hieman uudelleen ja niiden ohessa olevat esittelytekstit uusitaan.

– Samalla uudistetaan museoalueen yleisöopasteita, museotoimikunta toteaa muistiossaan.

Vanha 1700-luvulla rakennettu hirsinen aitta esittelee jatkossa sukumuseolla olevia maatalouden tarve-esineitä.

Uudemman, vuonna 1996 Heinäkalliolle siirretyn kaksiosaisen aitan oikeanpuoleinen huone järjestellään ”Marian ja Matin kamariksi”, joka esittelee kuvitteellisesti entisajan talonpoikaisperheen elämää.

Ajatus syntyi aitassa oleva nuoren emännän **Maria Matintytär Mänttärin** (taulu 4456) arkusta, jonka on valmistanut ilmeisesti hänen veljensä **Anton Matinpoika Mänttärin** (taulu 4373). Maria Matintytär avioitui **Matti Kallenpoika Mänttärin** (taulu 8600) kanssa. Perhe asutti Sippolan Liikkalan Kalle-Kustaan taloa. Toinen aittahuone

”Esineisiin liittyviä tarinoita tullaan julkaisemaan e-Museo-palvelussa.

Marko Wahlström

toimii jatkossa osin verstaana, johon kootaan erilaisia puuntyöstämiseen tarvittavia työvälineitä. Osa huoneesta toimii varastotilana, jonka kaapeissa säilytetään muun muassa sellaisia yksittäisiä museoesineitä, jotka eivät liity kokonaisuuteen.

Muutokset sukumuseolla valmistuvat tämän kesän aikana. Museo on avoinna heinäkuussa sunnuntaisin kello 12–18. Uudistunut museo on avoinna ensi vuoden sukujuhlan yhteydessä lauantaina 17.7.2021 kello 12–15.

VIRTUAALINEN SUKUMUSEO RAKENTEILLA

Perinteisen sukumuseon rinnalla sukuyhdistys rakentaa virtuaalista sukumuseota Suomen Kotiseutuliiton eMuseo-

palvelun avulla.

Sukumuseon kaikki esineet on kuvattu digitaaliseen muotoon viime ja edellisen vuoden aikana.

– Niinipuun toimitus on kerännyt esineisiin liittyviä tarinoita, jotka tullaan julkaisemaan esinekuvien yhteydessä eMuseo-palvelussa, toimitussihteeri **Marko Wahlström** (taulu 1943) kertoo.

Virtuaalinen museo toteutuu Mänttärin Sukuyhdistyksen ja Niinipuu-lehden verkkosivujen Sukumuseo-osioon loppukevään–alkukesän aikana.

– Verkkosivuillemme tulevan linkin kautta kävijä pääsee klikkautumaan eMuseo-palveluun. Palvelun käyttö ei vaadi kirjautumista ja toimii kaikilla mobiililaitteilla, Wahlström selvittää.

Ihmisten elämäntarinat, vanhat valokuvat ja sukuyhdistyksen juurikylän kotitalojen tarinat tulevat nivoutumaan osaksi virtuaalimuseota sen toisessa vaiheessa.

Niinipuun toimitus

SUKUMUSEO PERUSTETTIIN VUONNA 1965

- Mänttärin Sukuyhdistys perusti sukumuseon vuonna 1965. Sen historian ensimmäinen museotoimikunta aloitti toimintansa syksyllä 1969.
- Åbo Akademin kansatieteen opiskelija Anne Niemi (taulu 15589) järjesti museota kesällä 1999. Hän myös luetteloi museoesineet Museoviraston diaarisääntöjen mukaan sekä puhdisti ja järjesti ne näyttelyksi käyttötarkoituksen perusteella.
- Alueellisen museoverkon mukaan Mänttärin sukumuseo kuuluu Kymenlaakson maakuntamuseon piiriin.
- Kesällä 2009 maakuntamuseotutkija Marja Salmijärvi kävi tarkastuskäynnillä sukumuseossa. Hän laati muistion kehittämis- ja kartuttamiskriteereistä sekä tarinoiden keruusta.

Making of. Digikamerat ovat taltioineet muistikorteille kahden vuoden aikana lähes kaikki museoesineet. Kuvassa länget, joita käytettiin hevosen valjastamiseen kärryjen eteen.

Löytö. Museotavaroiden joukosta löytyi myös vanha plakaatti, joka kertoo, että ”tällä paikalla sijaitsi Mänttärin sukuperheen suurpirtti noin 150 vuotta. Se paloi vuonna 1662 ja tuhouttiin sodassa vuonna 1742, mutta rakennettiin aina uudelleen.

Innokas askartelija. Liikkalalainen Anniina Kuusela, 5, esittelee ylpeänä muovailemaansa kettua. Vierellä värityspuuhissa lida, 8, Titta, 10 ja Tilda, 5, Lehtomäki.

Luonto ja tarinat valtasivat Liikkalan

Jo neljännen kerran järjestettyyn lokakuiseen tapahtumaan osallistui noin 70 henkilöä.

Liikkalalainen **Anniina Kuusela**, 5, esittelee ylpeänä aikaansaannostaan.

– Tämä on kettu, hän näyttää kuvaajalle muovailuvahastaan tekemäänsä eläinhahmoa.

Vierellä **Iida**, 8, **Titta**, 10 ja **Tilda**, 5, Lehtomäki (taulu 11022) piirtävät ja värittävät puuvärikynillä.

Puuhaturkkauksessa riitti tekemistä niin pienemmille kuin vähän isommillekin lapsille.

– Muovailuvahojen ja väritystehtävien lisäksi lapset voivat askarrella käpylehtiä, askartelupisteestä huolehtinut **Sara Mänttari** (taulu 10791) kertoi.

TAPAHTUMAPERINNE ALKOI NELJÄ VUOTTA SITTEN

Mänttärin Sukuyhdistys järjesti kaikille

avoimen luontoilapäivän Liikkalan VPK-talolla Kouvolassa viime lokakuun viimeisenä sunnuntaina.

Lokakuinen tapahtumaperinne suvun syntysijoilla sai alkunsa neljä vuotta sitten runoista. Runot ovat saaneet vuosien aikana rinnalleen tarinat ja laulut sekä viime vuonna kädentaidot.

– Tänä vuonna päätimme huomioida meille kaikille tärkeän luonnon sekä tarjota ihmisille kuvallisen elämyksen – tarinallisuutta unohtamatta, sukuyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) sanoi.

“VANHAT KUVAT KERTOVAT HISTORIASTA”

Kouvolalainen **Kari Rautkoski** heläyttää ilmoille haitarillaan monelle tuttuja kevyen musiikin sävelmiä.

VPK-talon toisessa nurkkauksessa vanhempi väki tutkailee valokuvakansioita, joissa on nähtävillä otos Mänttärin suvun laajasta valokuvakokoelmasta.

Kokoelmaan kuuluu yhteensä noin 2 500 valokuvaa, jotka on taltioitu digitaalisesti Museoviraston arkistoon.

– Vanhoissa valokuvissa meitä kiinnostavat niiden tarinat. Vanhat kuvat ovat tärkeitä ihmisten, talojen ja paikkakunnan historian kertojina, haminalaiset **Marja** ja **Matti Pentti** (taulu 4027) sanoivat.

“IHMISEN JA ELÄIMEN VÄLILLÄ PITÄÄ VALLITA LUOTTAMUS”

Kouvolalainen **Jari Heikkinen** (taulu 11784) kertoi perheensä yhteisestä harrastuksesta, luontovalokuvauksesta.

– Keskeisestä luontokuvauksesta on se, että pitää pystyä olemaan oikeassa paikas-

sa oikeaan aikaan, hän totesi mottonaan.

Heikkisen kuviissa vilahtelevat niin pohjoisen linnut kuin kymenlaaksolainen erämaajärvi. Hän on onnistunut moniin kuviinsa vangitsemaan myös kohteen sielun.

– Parhaimmillaan ihmisen ja eläimen välillä vallitsee luottamus ja kunnioitus. Tällöin tiettyä rajaa ei ylitetä, Heikkinen sanoi kuviaan näyttäessään.

Hän on päässyt kuvaamaan myös karhuja ja ahmoja, kun luontovalokuvaaja **Sepo Keränen** houkutteli mukaan omalle kuvauskojulle.

– Se on odottelua ja kun kohteet tulevat paikalle, kamerat alkavat rallattamaan, Heikkinen kuvaili.

Koulupojasta asti valokuvausta harrastanut Jari-isä on opettanut kaikki lapsensa kuvaamaan. Heistä jokainen – **Ville, Jesse, Maija** ja **Liina** – ovat vuorollaan myös voittaneet kuvillaan palkintoja niin kotimaassa kuin ulkomailla.

Perheen äiti **Jaana** on toiminut harrastuksessa avustavana jäsenenä rohkaisten, tukien ja kannustaen luontokuvailuun viettänyt jälkikasvuaan.

“LUONTO ON MINULLE RAKAS JA TÄRKEÄ”

Metsäkylässä sijaitsevasta kesäkiostaan tunnetuksi tullut haminalainen **Rasmus Riivari**, 13, (taulu 8087) kertoi omasta harrastuksestaan.

– Kuvaan luontoa, koska se on minulle rakas ja tärkeä, hän perusteli luontosuhdettaan.

Riivari on taltioinut luontoa kameralaan muun muassa perheen yhteisillä matkoilla Islannissa ja Norjassa kotikylänsä lähiluonnon lisäksi.

– Olen päässyt rengastusavustajana ukaan lintujen rengastaja **Tatu Hokkasen** matkaan, hän kertoi.

Riivari on rakentanut myös linnunpönttöjä, joita hän on myynyt kesäkiostissaan.

Luontoilapäivässä oli myös nähtävillä Liikkalan Metsästysyhdistyksen kuuluvan luumäkeläisen **Markku Mänttärin** (taulu 2875) täytettyjä eläimiä. Kaikille avoin tapahtuma houkutteli paikalle noin 70 henkilöä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)
teksti ja kuvat

Perinteinen tapahtumapäivä muun muassa yhteislaulun merkeissä Liikkalan VPK-talolla (Pien-Liikkalantie 408) sunnuntaina 25.10. kello 14 alkaen. Ovet aukeavat kello 13. Ohjelma kestää noin kaksi tuntia. Vapaa pääsy.

Konkari ja aloittelija. Luontokuvausta harrastava Rasmus Riivari tutkailivat yhdessä luontoilapäivän esityksen tekniikkaa. Taustalla haitaristi Kari Rautkoski.

Pitkän linjan luontokuvaaja. Lapsesta asti luontokuvausta harrastanut Jari Heikkinen valo on luontokuvaajalle korvaamattoman tärkeä. – Valo luo oikean tunnelman. Siksi aika on rajallinen luontokuvaajalle, hän sanoo.

Kuvia tutkimassa. Haminalaiset Marja ja Matti Pentti näyttivät puhelimesta kuvia Eeva Puustiselle (taulu 4019).

Täytettyjä eläimiä. Luontoilapäivässä oli esillä Markku Mänttärin täytettyjä eläimiä.

Yhteislaulu. Perinteiseen tapaan tapahtuman päätteeksi laulettiin yhteisesti Kymenlaakson maakuntalaulu – tällä kertaa haitarin säestyksellä.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin kokoontuivat perinteiseen aluetapaamiseensa jo 25. kerran viime lokakuun alussa. Tapaaminen järjestettiin ensimmäistä kertaa Kuulutko sukuuni -tapahtuman yhteydessä.

– Halusimme yhdistää tapaamisen suvuista ja sukututkimuksesta, aluetoiminnan vetäjänä toimiva vantaalainen **Atte Helminen** (taulu 2319) sanoi.

Tapaaminen houkutteli paikalle noin 40 mänttäriläistä.

VIULISTIKAKSIKKO KANTAESITTI

Tapahtuman aluksi yleisön eteen asteli viulistikaksikko **Aino Kortelainen** ja **Inkeri Jyllinmaa** (taulu 8024), joka muun muassa kantaesitti omassa ohjelmistossaan Downton Abbey -televisiosarjan tunnuskappaleen.

– Sovitukset tehdään aina tyttöjä varten, jolloin uudet kappaleet ovat heille kantaesityksiä. Kukaan muu oppilaistani ei ollut vielä ehtinyt kantaesittää Downton Abbeyn tunnusta, tyttöjen musiikinopettajana toimiva **Mari Kortelainen** tarkensi.

Tytöt esittivät ensimmäisellä sukukeikallaan myös Mamma Mia -kappaleen.

KEIKKOJA PÄIVÄKODEISTA KADUILLE

Tytöt ovat soittaneet yhdessä kuusi vuotta.

– Meillä on ollut parhaimmillaan yli kymmenen keikkaa vuodessa, he kertoivat Niinipuu-lehdelle.

Tytöt ovat esiintyneet päiväkodeissa osallistaen pienet lapset mukaan musiikin tekemiseen.

– Kesällä he ovat tehneet katusoittokeikkoja, tyttöjen keikkamanagerina toimiva Mari Kortelainen sanoi.

Duo Aino & Inkeri on soittaneet myös Helsingin konservatorion järjestämissä konserteissa ja muun muassa Kerava-päivän aikana.

Inkeri aloitti viulunsoiton 3-vuotiaana ja Aino 5-vuotiaana. Tytöt ovat tunteneet toisensa pienestä pitäen.

Musiikissa heitä kiehtoo moni asia.

– Valmis melodia, jota soittaa, tuntuu aina jokaisella esityskerralla jotenkin erilaiselta. Saman kappaleen voi tehdä myös eri tavalla, Inkeri Jyllinmaa pohti haastattelussa.

Tyttöjen repertuaarista löytyy niin klassista kuin kevyen musiikin kappaleita.

– Ollaan me soitettu **Antti Tuiskun** esittämä ”Sata salaamakin”, Aino sanoi.

Harjoiteltuja kappaleita ohjelmistossa

Nuoret taiturit. Helsinkiläinen viulistikaksikko Inkeri Jyllinmaa (vas.) ja Aino Kortelainen kantaesittivät omassa ohjelmistossaan Downton Abbey -televisiosarjan tunnussävelmää.

Musiikin ja median

Pääkaupunkiseudun Mänttärin koolle ensimmäisen kerran Kuulutko sukuuni -ta

on tällä hetkellä reilu kymmenen.

– Esitettävät kappaleet valikoituvat aina keikan mukaan, Aino jatkoi.

”INTERNET MULLISTI MEDIA-ALAN”

Ylen verkko- ja jakeluteknologioista vastaavana päällikkönä työskentelevä vantaalainen **Olli Sipilä** (taulu 10775) loi katsauksen sähköisen median nykytilanteeseen.

– Internetin tulo 1990-luvulla pullautti mediamaailman toisennäköiseksi. Isot amerikkalaiset jättyihtiöt (Facebook, Apple, Amazon, Netflix ja Google) muuttivat koko toimialan rakenteen ja alan toimintalogiikan, hän kertasi.

Kehitys aiheutti sen, että perinteisten radio- ja televisioyhtiöiden rooli on al-

kanut muuttua.

– Ne ovat tänä päivänä vain yksi toimija kaikkien muiden toimijoiden joukossa. Se tarkoittaa sitä, että kuluttajilla on paljon enemmän mahdollisuuksia aiemman yhden äänitorven sijaan.

Sipilän mukaan muutos asettaa myös kuluttajille haasteita palveluiden ja kanavien maksullisuudessa.

– Olemme ”ihan suossa” tottumustemme kanssa, kun emme tiedä mistä esimerkiksi jääkiekon MM-kilpailut tulevat ensi vuonna. Meidän pitää koko ajan aktiivisesti löytää palvelut.

Sipilä muistutti, että se maailma, jossa aiemmin Yle tai MTV näytti urheilua tai muuta sisältöä, on nykyisin vain osa maailmaa, jossa esitysoikeudet kulkevat

Tärkeä tietoliikenne.

–Se, että voimme kuluttaa missä ja milloin tahansa sekä kaikilla välineillä on kiinni kattavasta, laadukkaasta ja nopeasta tietoliikenneverkosta, Ylen verkko- ja jakeluteknologioista vastaava päällikkö Olli Sipilä korosti.

–Yksi isoin suunta media-alalla tulevaisuudessa on se, miten liikkuvaa sisällön kulutusta aiotaan kehittää, Sipilä sanoi.

LASTENTUNTI HOUKUTTELI NAAPURIIN

Pääkaupunkiseudun aluetapaamiseen kolmen serkkunsa kanssa matkannut liikkalalainen **Veino Vakkari** (taulu 2851, 1662) muisteli aikaa, kun mediaväline pysyi paikoillaan.

–Kotitalomme naapurissa tien toisella puolella, Toisilla, oli radio. Siellä käytiin kuuntelemassa lastentuntia. Talon ikä-neitoja ja kolmea veljestä eivät lapset haitanneet.

Vakkarin perheeseen radio tuli talvi- ja jatkosodan välillä, kun perheen isä kävi sen ostamassa.

– Talvisodan aikana meillä oli sedän perhe evakossa Kotkasta. Heidän radionsa oli ison tuvan pöydällä. Talossamme ei ollut sähköpistokkeita, mutta lampussa oli Edison-haara, johon pistokkeen sai kiinni, Veino muisteli.

Hän kertoi ihastuneensa sotilasiltahartauksiin, jotka alkoivat kello 18.15.

–Niissä oli yleensä jotkut komentosanat ja sen jälkeen sotilaspappi saarnasi sekä laulettiin joku tuttu virsi.

Myöhemmin Vakkarin perheessä alettiin kuunnella omasta perusradiosta

yhtä ja samaa kanavaa. Telefunkenin hankkineissa perheissä kuunneltiin myös musiikkikanavia.

–Mamma päätti, mitä kuunneltiin, ettei mitään turhaa olisi kuunneltu. Jos sieltä nyt mitään turhia tullutkaan, hän totesi.

PAPPA KAIVOI KOLEHTIA RADION ÄÄRELLÄ

Vantaalainen **Matti Punttila** (taulu 4681) on monen sippolalaisen kanssa puhunut seudun ensimmäisestä radiosta.

– Joku kertoi, että Anjalassa oli ensimmäinen radio, josta naapurit tulivat kuuntelemaan jumalanpalvelusta. Mukana ollut muuan vanha pappa eläytyi jumalanpalvelukseen niin, että rupesti kaivamaan kolehdin aikana taskujaan, hän sanoi.

Punttila kertoi myös viime keväänä julkaisemastaan Sippolan perinnekirjasta. Hän on aiemmin julkaissut Sippolan murrekirjan.

–Sippolassa laitetaan punsaa, rillataan, sotketaan pyykkiä ja ruokitaan ensin kalat, hän kertoi esimerkkeinä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)
teksti ja kuvat

Tämän vuoden pääkaupunkiseudun Mänttärin tapaaminen järjestetään Kuulutko sukuuni -tapahtuman yhteydessä Vantaan ammattiopisto Varian Hiekkaharjun toimipisteessä (Tennistie 1, Vantaa) sunnuntaina 11.10. kello 12 alkaen.

äärellä

tapahtuman yhteydessä.

edestakaisin

– Veikkaan, että kehitys tulee vain jatkumaan, hän povasi.

KAIKILLA VÄLINEILLÄ JA KAIKKIALLA

Sisällön kuluttaminen tapahtuu nyt lukuisilla eri välineillä, kuten älypuhelimet, tabletit, tietokoneet, televisiot ja älykaiuttimet.

– Kun itse olin pieni meillä oli kotona putkiradio ja mustavalkoinen televisio. Muistan, kun ensimmäinen väritelevisio tuli naapuriumme Virojoella kesäolympiavuonna 1972, Sipilä muisteli.

Myös hissit, jääkaapit ja pesukoneet sekä tulevaisuudessa myös autot antavat mahdollisuuden kuluttaa mediasisältöä, kuten mainoksia, elävää kuvaa ja uutisia.

Radio jätti jäljen.
Liikkalalainen Veino Vakkari muisteli omaa mediasisällön käytön alkua Mänttärin suvun syntysijoilla. – Naapuritalossa kävimme kuuntelemassa lasten tuntia, hän sanoi.

105 onnellista työn ja kiitoksen vuotta

Kouvolaalainen Vieno Puhakka on Mänttärin suvun vanhin jäsen.

Kyllä elämä ennen vanhaan oli kaikin tavoin parempaa kuin nykyisin. Ennen maailma tuntui turvalliselta ja ihmisten kesken vallitsi voimakas yhteishenki.

Naapurapuoli oli yleistä ja yhdessä tekeminen oli hauskaa.

Näin sanoo kouvolaalainen **Vieno Puhakka** (taulu 11621), joka viime elokuun 15. päivänä täytti 105 vuotta. Korkeasta iästään huolimatta hän on reipas ja elämästä kiinnostunut. Vanhat asiat hän muistaa tarkasti ja kertoo niistä mielenkiintoisesti.

– Olen saanut olla terveenä ja elämä on ollut rikasta ja onnellista, hän sanoo.

Hän asuu Kouvolan keskustassa Ehtookartano-palvelukodissa ja viihtyy erinomaisesti. Täällä henkilökunta on tavattoman ystävällistä ja elämä on hyvin kodinomaista, hän kertoo.

VALKEALASTA SIPPOLAAAN

Vieno Puhakka on kotoisin Valkealan Rämälän kylästä. Sippolan Enäjärvelle hän muutti 1930-luvulla mentyään naimisiin enäjärveläisen **Tenho Puhakan** kanssa. Silloin alkoivat työn ja touhun onnelliset ja sisältörikkaat vuodet.

– Olen aina ollut työstä iloinen ja onnellinen. Ja silloin sitä työtä kyllä riitti. Meillä oli 15 lehmää, ja niiden hoitaminen oli työlästä, mutta mukavaa. Osallistuinkin lypsykilpailuihinkin ja minut palkittiin kultailla lypsymerkillä. Kesäisin heinänteko oli iso urakka ja lapset, joita perheeseen syntyi neljä, kaksi tyttöä ja kaksi poikaa, olivat jo aivan pienestä

pitäen mukana työnteossa, hän muistelee.

Tytöt **Armi Puhakka** (taulu 11621) ja **Lea Raussi** (taulu 11625) vahvistavat äidin kertomuksen.

– Kyllä se niin meni. Kyllä me aika pieninä olimme heinäpellolla harava kädessä, mutta siitä, että äiti opetti työnteekoon, olemme olleet kiitollisia.

SODAN VUODET

Sodan vuodet olivat pelkoa ja epävarmuutta täynnä. Vieno Puhakka kuului lottajärjestöön ja toimi puhelinvälittäjänä.

– Olen usein ajatellut, että tämä meidän kaunis maamme on kalliisti lunastettu, hän sanoo.

Vuonna 2016 hän sai vastaanottaa Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalin. Kunniakirja on kehystettynä hänen seinällään. Se tuo mieleen aina, millaista oli ajalla vaaran ja vaivan.

– Nykyaajan yltäkyläisyyteen tottuneet ihmiset eivät voi kuvitella, millaista puutetta sodan vuosina koettiin. Vaatteita paikattiin ja parsittiin, ja ruokatarvikkeistakin oli puutetta. Ellei ihmisten kesken olisi ollut voimakasta yhteishenkeä ja auttamistahtoa, olisi ollut todella vaikeaa, Vieno Puhakka sanoo.

– Olemme saaneet nähdä, ettei onnea tuo mikään aineellinen, ei raha eikä tavara, vaan sen antaa mielenrauha, toisista välittäminen ja toisten hyväksi toimiminen, hän jatkaa.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
HANNU MÄKINEN (taulu 5220), kuvat

Mänttärin suvun edellinen vanhin jäsen oli yli 105-vuotiaaksi elänyt jyvaskyläläinen diplomilaulaja, director cantus Vilho Kekkonen (taulu 12644). Hän kuoli 20.10.2014.

Rakkaat lapset. Tytöt Armi Puhakka ja Lea Raussi käyvät äidin luona usein.

Isä ja poika yhdessä. Janne Järvinen (oik.) ja Kalle Järvinen starttasivat ensimmäistä kertaa yhdessä sukugolfiin. Taustalla Petri Huovi valmistautuu avauslöntiinsä.

Sukugolf yhdistää sukupolvia

Mänttäreiden perinteinen golfkisa pelattiin sateisella Hämeenlinnan Tawast Golfin puistokentällä.

Perinteinen, jo 22. kerran järjestetty Mänttärin Sukuyhdistyksen sukugolfkilpailu houkutteli Tawast Golfin puistomaiselle golfkentälle hämeenlinnalaisen järven rannalle yhteensä 21 pelaajaa. Kisaan ilmoittautui tällä kertaa 24 pelaajaa, mutta kolme joutui perumaan osallistumisensa viime hetkillä. Kentälle lähtivät myös isä ja poika, **Janne ja Kalle Järvinen** (taulu 10764) Isä Janne kertoi osallistuneensa sukugolfiin aiemminkin ja myös toisen poikansa **Sakun** (Zacharias) kanssa. – Olen pelannut yli 20 vuotta. Kesässä tulee noin 20 kierrosta, tasoituksella 12,5 tällä hetkellä pelaava Janne Järvinen kertoi. Poika Kalle Järvinen, 22, on sukugolfkisan ensikertalainen ja tämän vuoden nuorin osallistuja.

– Pari vuotta olen harrastanut golfia. Lajissa kiehtoo se, että saa olla luonnossa raikkaassa ulkoilmassa. Ja jos menee hyvin, niin tuntuu vielä paremmalta, tasoituksella 33,1 pelaava

nuori mies kertoi ennen starttia.

”EHKÄPÄ SUKUGOLFIIN JÄÄ NYT KOUKKUUN”

Sukugolfkisan ensikertalainen oli myös tamperelainen **Tapio Snellman** (taulu 13246)

– Nyt tuli lähdettyä mukaan, kun kisa järjestetään näin lähellä asuinpaikkaani. Ehkä tähän jää nyt koukkuun, hän sanoi.

Mies on harrastanut golfia noin 20 vuotta ja on tänä kesänä kiertänyt 25 golfkierrosta.

– Aikaisemmin kierroksia tuli kymmenkunta kesässä. Nyt, kun olen eläkkeellä, on aikaa golfillekin paremmin. Tosin jatkan työelämässä tuntisopimuksella.

– Golf on lajina haastava ja samalla tulee liikuttua, hän sanoo.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuva

Tämän vuoden sukugolf järjestetään Nurmijärvi Golfin kentällä lauantaina 5.9. Lähdöt kello 11.30 alkaen. Ilmoittautumiset viimeistään 29.8. Aki Huovilalle 050 530 5171 tai aki.huovila@niinipuu.fi tai

Jorma Mänttärille 040 576 4150 tai jorma.manttari@niinipuu.fi.

22. sukugolfkisan tulokset

1. Riku Paavola (MeG) 35 pistettä
2. Petri Huovi (LaG) 35,
3. Kari Knuuttila (LG) 34
4. Tarja Solaranta (KanG) 32
5. Jorkka Terkko (KGV) 31
6. Matias Palm (KosG) 31
7. Leena Raudasmaa (TGK) 31
8. Jari Huovila (GPi) 29
9. Janne Järvinen (PGH) 28
10. Janne Terkko (LeviG) 28
11. Timo Koivu (KG) 27
12. Kalle Järvinen (KJKG) 27
13. Aki Huovila (KkG) 26
14. Timo Ukkola (KosG) 25
15. Jorma Mänttari (MeG) 25
16. Mikko Huovila (GG) 21
17. Tapio Snellman (NRG) 19
18. Anu Kekki (ERG) 18
19. Timo Huovila (KkG) 16
20. Jari Leppälä (SGR) 12
21. Markku Mänttari (HaG) 9

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija
HANNU HARJU
Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400 854 489
6234

Anjalankosken Linja Oy
020 7181 680
11610

Koulutettu hieroja Jari Lampinen
KUNTO-MEKKA
Paloventtie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050 5680404
8006

HOITOLA OLLI
Luontaishoitaja
Laillistettu urheiluhieroja
Olli Töytäri
Kaskenkatu 16, 20700 TURKU
0400 782 486
7826 olli.toytari@massage.inet.fi

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon
Ma-Sa Lines Ay
P. 040 565 9623
www.masalines.fi
2852
7796

Kotkan Sammutinhuolto
PEKKA VILLIKKA
0440 652 551
www.kotkansammutinhuolto.fi
646

KIVELÄN MERIKALA
Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05 260 6773
9200

Turvetuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.
Hakemyynti
PJ TURVE
Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
0400 550 917
2915

Valaisimien erikoisliike
VALOHUONE
Salpausselänkatu 27 45100 KOUVOLA
p. 05 3117 177, fax. 05 3117 175
valohuone@valohuone.fi
www.valohuone.fi
10518

**RASMUksen
KIOSKI**
Valkjärventie, Metsäkylä, Hamina
Kahvio, linnunpöytä, sytykkeitä yms.
Tiedustelut: 040 848 3169/Sari-äiti
15748

HAKAHUOLTO
O. ANTILA
Hevoshaka Hamina
05 344 8500
32

KOIVISTON AUTOKOULU
 Sibeliuskatu 24 HAMINA
0400 554 104
info@koivistonautokoulu.fi
www.koivistonautokoulu.fi
3201

Kengitys- ja ohjastajapalvelut
T:mi Kari Venäläinen
040 5839 536
2849

TOIKAN KULJETUS
Hamina
11927

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.
LADEK WELDING
P. 0207 300 300 www.ladek.fi
e-mail: ladek@ladek.fi
4089

INV 1+8 hlö
TAKSI Elimäki
Esa Nurmiraanta
puh. 0400 554 493
6477

Parturi-Kampaamo
ADELE
Kouvola
7980

HS-TALLI
Pytyläntie 21 46750 LIIKKALA
P. 040 5873 656 www.hs-talli.net
Suomenhevostalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia, vaelluksia
sekä rekiajeluja.
15075

 **RAKENNUSLIIKE
KALEVI SUNTIO OY**
MÄKELÄNKANKAANTIE 1, 49490 NEUVOTON
www.suntiorakentaa.fi
11488

keittiö-, wc-, pesuhuone-, sauna- ym. remontit
RAKENNUS JA SANEERAUS
S.LEHTOMÄKI
46750 Liikkala p. 0500 936 020
www.slehtomaki.fi
11020 VTT:n vedeneristysertifikaatti

 *Hoitoa jokaiseen
päivään.
Valoa ilta
hetkүн.
Rauhaa.*
Manttari
www.manttari.fi
Juhlapalvelu,
hautausseimistö,
kukkalaitteet, hautakivet
hautakivien huolto,
perunkirjoitukset,
pesänjaot.
Aina valmiina palvelemaan.
Kirkkokatu 4
49400 Hamina
05-3557760, 0400-313288
manttari@manttari.fi
2186

Vihanneksia
J & A MÄKELÄ
Ilvesvuorenkatu 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 09 825 0401
12610

 pipeline
Jalmari Mänttari
Puh. 040 1697 447
2186

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE
46710 SIPPOLA
veli.lonka@sippolansahkojakone.fi
P. 0208 366 176 fax 05 366 6060

643

SPORTPISTE
Tikankatu 3 Karhula
puh. 05 340 0360
www.sportpiste.fi

9182

HIERONTAPALVELU HANNA NUKALA

2849

LEISTIN LEIPOMO
Vanha Sutelantie 47, Kotka
puh. 05 2601 040
Leivonnaiset tuoreina leipomosta
ma-pe 6-17, la 6-12

7391

JAANAN LAHJAT
JAANAN OMPELIMO
www.jaananompeimo.fi

7844

KONERAUTA TAAVETTI
Kauppakatu 20
53500 Taavetti
Puh. 05 417 1131

1850

Koulutettu hieroja
Mirkka Vakkari
Pohjola-talo, Kouvola
www.olakulma.fi

1663

VEDINMESTARIT
05 368 4412

2431

Toimisto- ja kirjanpitolpalvelut
HELENA KAARO
Neuvoton
puh. 0500 659 628

2791

POUSIN PUUTARHA
Hamina
040 503 3331

10530

Metson tila
Hieronta Majoitus Juhlat Kokoukset
Terhi 040 758 2025
Hovintie 15, Metsäkylä
www.metsonmajoitus.fi

15748

MOKKAMESTARIT
on Tamperelainen Kahvipaahitimo
Kuukuja 8 E, 33420 Tampere
Tehtaanmyymälä ark 9-17
Puh. 03 253 01 45
www.mokkamestarit.fi

5840

KYMEN
BETONILEIKKAUS
Somerotie 5, KOUVOLA
05 3753 660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden timantti-
poraukset, sahaukset ja purkutyöt.

1247

Jalon Mylly Oy
Liikkalantie 820, Liikkala
Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
Vehnä-, ruis- ja ohrajauhot,
ryynit ja hiutaleet
Soita ja kysy lisää.

4844

Kaikki kultasepäalanen työt ammattitaidolla
Kultaseppä Jukka Nikkanen
Päätie 7, Inkeroinen
0400 940 656
www.kultaseppajukkanikannen.com

2354

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävelysillat

KYMEN PELTIRAKENNE
Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI
puh. 05 3635 341
kymenpeltirakenne@gmail.com
www.kymenpeltirakenne.fi

280

Ravintola PORTINPIELI
Mirja Koivu
Hamina
05 374 7878

12871

Merilkon
010 439 6800
040 5003 444
Informaatiopalveluja
www.merilkon.fi

5283

MYLLYKOSKEN LASI KY
Jämsperintie 1 Myllykoski
P. 05 3636 071 F. 05 325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JA KUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYYSTYSTYÖT
www.myllykoskenlasi.fi

8394

Kuljetusliike
KARI POLVELA
Eerolansuorantie 119
33680 Tampere
03 3600 940 0400 635 358

7041

GRILLIRAVINTOLA
HERKKULES
Apetta ja kahvia
PORVOO

11020

Tienlanaukset Lumenauraukset
JORMA AULIN
17500 Padasjoki

2149

RAKENNUSLIIKE
Ismo Liikkanen Ky
Rakentaminen ja kuljetuspalvelut
Liikkasentie 38 49660 Pyhältö
Puh. 0400 358 738, 05 3551 176
Fax. 05 3551 156

11898

Purjehdukset aidolla suomalaisella kaljaasilla
Suomenlahdella. Perhejuhlat, leirikoulut,
riippileirit, saunailta, yritysperjehdukset

M/aux VIVAN Kotka
www.vivanyhdistys.com
sepevanhanen.vivan@elisanet.fi

9369

RYHMÄKOTI LUOTSI
Ramulantie 90
Savitaipale
Sijaishuoltoa vuodesta 2003

11484

Koivulan Kukka
Päätie 14, Inkeroinen
040-7244645

7999

Parturi
Tarja Puhakka
05 3747878

3492

KOUVOLAN HAMMASASEMA Oy

Erikoishammasteknikko **SATU OKSANEN**
Kauppakeskus Hansa, Keskikatu 4, Kouvola, käynti ulkokautta Keskikadulta
Kenraalintie 4, Myllykoski
Ajanvaraus:
www.kouvolanhammasasema.fi

10440

LAVARAKENNE RAUTAHEIMO KY

Metsäkylä

1765
4670

Muutot ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN

Kouvola 040 716 0603
www.jyrkipakkanen.fi
Myös pianot, flyygelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus

11674

MERISET

ITÄISEN SUOMENLAHDEN
RISTEILYT
0400-105014
www.meriset.fi

14213

ATK -MYLLY OY

KOUVOLA

TIETOKONEET, OHJELMAT,
LISÄLAITTEET, PELIT
P. 05 3750 586
8388 Kauppalanenkatu 17, 45100 KOUVOLA

8388

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä
014 613 511

12783

Anjalankosken JUHLA- & HAUTAUSPALVELU OY

Sairaalanakaari 3 A, 46860 Keltakangas
Puhelin 0400 354 477

www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

10269

LVI-alan ykkönen HAMINAN VESIJOHTOLIIKE PENTTILÄ

Teollisuuskatu 26, HAMINA
P. 05 3448 840

13923

KYMEN VUOKRAHALLIT

Toni Mänttari
040 776 4691

4851

TAKSI Klemola

Hamina
0400 553 555

456

Haminan Autoapu

Huollot/kolarikorjaus/maalauk
Ilmastointilaittehuolto, Muovikorjaus
Korjaamotie 12, 49400 Hamina
puh. 05 353 5400

4634
15148

À la carte -restaurant - Gastropub

Ranta Casino

Maaherrankatu 2, HEINOLA
www.rantacasino.fi

2489

TUIJAN KUKKIS

Kukka- ja lahjavarakauppa
Tuija Kahilampi
tuijakahilampi@outlook.com
Helsingintie, Hamina
040 741 1327, tuijankukkis.ekukka.fi

9285

Mestarin Soppi

Lasermerkkausta, tampopainantaa
Taka-Toivakantie 45, 41410 Kankainen
040 744 3437
kotiranta.kari@gmail.com

13414

HALLITUSKADUN HAMMASLÄÄKÄRIASEMA

Hammaslääkäri Ilkka Anttila

**Implantti- ja nukutushoidot, proteesit,
perushammashoidot, zoom-valkaisu**

Hallituskatu 13-15 A, 45100 Kouvola,

www.halham.fi puh. (05) 375 4790

3488

Eräliike RIISTAMAA

Tapiontie 2, 45160 Kouvola
P. 05 375 0288. Ma-pe 10-17
Oravannahkatori 1, 02120 Espoo
P. 09 4110 1290 Ma-pe 11-18
www.riistamaa.fi

680

Kampaamo Arja Metsäketo

Avoimena: ma-pe 9-17
Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040 5411 189

439

telementit.fi

Tiloja arjen elämyksille.

6409

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO

Kytöahonkuja 9, 46800 Myllykoski
Puh/fax 05 3656 045
040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

Mänttärin VeriRyhmä ylsi kultaan

Sukuyhdistyksen nimiin kirjattiin viime vuonna 32 verenluovutusta.

Mänttärin Sukuyhdistyksen perustama VeriRyhmä yli viime vuonna Suomen Punaisen Ristin Veripalvelun kultaisen kunniakirjan arvoiseen suoritukseen. Sukuyhdistykselle kirjattiin viime vuonna yhteensä 32 luovutuskertaa.

– Olette osa ainutlaatuista ja korvaamatonta vapaaehtoisen auttamisen ketjua, jonka ansiosta kymmenien tuhansien potilaiden sairaalahoito on ollut joka päivä mahdollista. Monille apunne on ollut hengen pelastavaa, verenluovutuksen johtaja **Satu Pastila** SPR:n Veripalvelusta toteaa palkintokirjeessään.

– Toivomme, että kunniakirja kannustaa jatkamaan tärkeää toimintaanne, hän jatkaa.

JOUKON AINOA SUKUSEURA

Kunniakirjan sai viime vuodelta ennätysmäärä eli 620 VeriRyhmää. Platinakunniakirjan vähintään 50 luovutuksesta sai 36 ryhmää, kultaiseen kunniakirjaan oikeutettuja (vähintään 30 luovutusta) ryhmiä kertyi 56, hopeisen kunniakirjan vähintään 20 luovutuksesta sai 110 ryhmää ja perustason kunniakirjan vähintään 10 luovutuksesta sai 418 ryhmää.

Mänttärin Sukuyhdistys on joukon ainoa sukuseura. Sukuyhdistys ja Niinipuu-lehti päättivät lähteä mukaan SPR:n kampanjaan hyvän asian puolesta keväällä 2016. Vuodelta 2017 yhdistys sai perustason kunniakirjan ja vuodelta 2018

Kultaa ja kunniaa. Mänttärin Sukuyhdistyksen VeriRyhmä sai viime vuodelta SPR:n kultaisen kunniakirjan luovuttamalla verta yhteensä 32 kertaa. (Kuva: Marko Wahlström)

hopeisen kunniakirjan.

Laajan sukuyhdistyksen jäsenet voivat luovuttaa verta yhdistyksen piikkiin kertomalla paikallisen verenluovutuspaikan ilmoittautumisen yhteydessä oman VeriRyhmän nimen. Mänttärin VeriRyhmällä on oma suljettu Facebook-ryhmä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

TUETHAN SUVUN YRITTÄJIÄ KORONAVIRUKSEN AIHEUTTAMASSA VAIKEASSA TILANTEESSA

HAMINA TRAILER

Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05 3448 480

12095

Kuntohoitaja Anne Vakkari

Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski
Puh. 045 678 1263

1665

KONETYÖ S. HALONEN

Traktorikaivutyöt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kurottajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt

Si Soitellaan
328 0400 151 590

Paikalliselta toimittajalta

- ◆ Hiekoitussepelit Myös astioiden täyttöpalvelu
- ◆ Kalliomurskeet ja -sepelit
- ◆ Kuljetus- ja kuormauspalvelut
- ◆ Nosturiauto- ja nostokorityöt

Tilaukset ja tiedustelut (05) 363 4415, 0400 251 007 **jarmotoikka.fi**

ONKO TÄSSÄ SINUN YRITYKSESI MAINOSPAIKKA?

Ilmoitusmyynti Kaisu Venäläinen

+ 358 40 520 0243

ilmoitukset@niinipuu.fi

En haluaisi olla sinun saappaissasi

Loppupelissä
"uskon, että
onnellisuuden
määrä elämässä
on vakio.

-Terhi Puustjärvi

Oletko joskus toivonut voitavasi olla joku muu tai voitavasi elää jonkun toisen elämää? Minä ainakin olen. Moni pikkulapsi toivoo voitavansa olla oikea prinsessa tai supersankari. Vähän isompien lasten haaveena voi olla vaihtaa osia oman idolinsa kanssa. Teinin toiveena voi olla, että voisi vaihtaa vanhempiaan kaverin kanssa. Aikuisetkin voivat haaveilla vaihtavansa osia naapurin, työkaverin tai firman pomon kanssa, koska heidän elämänsä näyttää sillä hetkellä juuri helpommalta tai paremmalta kuin oma.

Mutta kuinka moni oikeasti haluaisi vaihtaa osia jonkun toisen kanssa? Usein haaveilun hetkellä unohtuu, että se naapuri, joka juuri sai hyväpalkkaisen unelmatyön, olikin sitä ennen puoli vuotta työttömänä. Tai että se pomo, joka ajaa sillä autolla ja käy niillä lomamatkoilla, joista itse vain haaveilee, joutuukin tekemään pitkää työpäivää ja vaikeitakin päätöksiä työssään. Sitten tarkemmin ajatellen niitä huonoja juttuja siitä toisen elämästä ei kuitenkaan haluaisi itselleen.

Toisen elämäntilanteen kadehtimisen vaikuttaa usein oma sen hetkinen vaikea elämäntilanne kuten sairaus, avioero tai työttömyys. Kukapa niitä itselleen haluaisi. Varsinkin, jos monta tällaista vaikeutta tulee elämään lyhyen ajan sisällä, voi tuntua, että kaikki huono kasaantuu vain minulle. Tällaisesta ajattelusta kielivät myös sanonnat "kyllä se päivä paistaa vielä risukasaankin" tai "kärsi, kärsi, kirkkaamman kruunun saat".

Loppupelissä uskon, että onnellisuuden määrä elämässä on vakio. Huonoja juttuja voi vain joskus tulla useampia peräkkäin, jolloin usko parempaan tulevaisuuteen on koetuksella. Sitä vastoin niitä hyviäkin juttuja voi tapahtua useita peräkkäin. Niitä ei vaan välttämättä aina huomaa samalla tavalla.

Täytyy oikein pysähtyä miettimään, että hei, meidän lapsillahan ei olekaan ollut korvatulehduskierteitä – ja koputtaa puuta heti perään. Tai enpä olekaan liukastunut tänä talvena vielä kertaakaan – ja sama puun koputus jälleen. Harvemmin tulee edes ajateltua niin, että oho, minun työsuhteeni onkin kestänyt jo kymmenen vuotta, eikä vielääkään ole tullut potkuja tai että autoon ei olekaan tarvinnut tehdä isompaa remonttia kolmeen vuoteen. Negatiiviset asiat saavat usein enemmän huomiota siksi, koska ne aiheuttavat harmituksen lisäksi toimenpiteitä, kuten lääkäreissuä, visiittiä työvoimatoimistoon tai autokorjaamoon ja useimpiin näistä vielä rahapussin kera.

Vaikka myönnän itsekkin sortuneeni tässä taannoin ajattelemaan, että miksi kaiken piti mennä taas vaikeimman kautta, en kuitenkaan oikeasti haluaisi olla kukaan muu kuin olen tai elää kenenkään toisen elämää. En haluaisi olla se naapuri, jolla on unelmatalo, mutta myös mielenterveysongelmia tai se kollega, jolla on unelmatyö, mutta silti taloudellisia vaikeuksia sen enempää kuin haluaisin olla pääministerin tai jonkun tubettajankaan saappaissa. Otan mieluummin omat ongelmiani ja haasteeni, koska silloin saan pitää myös ne hyvät ja tärkeimmät asiat omasta elämästäni. Tuskin sinäkään silti haluaisit olla minun saappaissani.

TERHI PUUSTJÄRVI (taulu 3100), teksti

Kirjoittaja on toimittaja ja Niinipuu-lehden vakituinen avustaja.

Väinö Puoshaka

Olympiadi

— TUOMAS MÄNTTÄRI 2020 —

Valtuuskunnan kokous sunnuntaina 18.4.

Valtuuskunnan kokous pidetään koronaviruspandemian vuoksi etäkokouksena sunnuntaina 18.4. kello 13–16.

Sukugolfkisa Nurmijärvellä 5.9.

Sukugolf järjestetään Nurmijärvi Golfin kentällä (Ratasillantie 70) Nurmijärven Röykässä lauantaina 5.9. Lähdöt klo 11.30 alkaen. Greenfee-maksu 40 euroa (sisältää tulospalvelu). Ilmoittautumiset viimeistään 29.8. Aki Huovilalle puhelimitse numerolla 050 530 5171/sähköpostitse osoitteella aki.huovila@niinipuu.fi tai Jorma Mänttärille puhelimitse numeroon 040 576 4150/sähköpostitse osoitteella jorma.manttari@niinipuu.fi.

Kuulutko sukuuni -tapahtuma Vantaalla 10.–11.10.

Vantaan Seudun Sukututkijat järjestää jo 21. kerran Kuulutko sukuuni -tapahtuman Vantaan ammattiopisto Varian Hiekkaharjun toimipisteessä (Tennistie 1) Vantaalla. Järjestelyissä ovat mukana Sukuseurojen Keskusliitto ja Karjalan liitto. Mänttärin Sukuyhdistyksellä ja Niinipuulla oma osasto. Maksuttomassa tapahtumassa on mahdollisuus ruokailuun ja kahviin.

Pääkaupunkiseudun tapaaminen Vantaalla 11.10.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapaaminen järjestetään Vantaan ammattiopisto Varian Hiekkaharjun toimipisteessä (Tennistie 1) Sukugalleriassa sunnuntaina 11.10. klo 12–14.30. Tapaamisessa on tarinoita suvusta ja tietoa sukuyhdistyksen toiminnasta sekä mahdollisuus sukulaisten tapaamiseen. Kahvitarjoilu. Aluetapaamista koskevat tiedustelut Atte Helmiselle sähköpostitse osoitteella atte.helminen@niinipuu.fi.

Sukukokous Kouvolan Liikkalassa 25.10.

Mänttärin Sukuyhdistyksen sukukokous Liikkalan VPK-talolla (Pien-Liikkalantie 408) sunnuntaina 25.10. kello 12. Kokouksessa käsitellään yhdistyksen sääntömääräiset asiat, valitaan valtuuskunta vuosille 2021–2024 ja päätetään sääntömuutoksista. Kahvitarjoilu.

Yhteislauluiltpäivä Kouvolan Liikkalassa 25.10.

Perinteinen tapahtumapäivä muun muassa yhteislaulun merkeissä Liikkalan VPK-talossa (Pien-Liikkalantie 408) kello 14 alkaen. Ohjelmassa Mänttärin sukulaulun uuden ajan version julkistaminen ja kaikille tuttuja kotimaisia viihteellisiä yhteislauluja musiikkisäestyksellä. Laulujen ohessa kuullaan tarinoita kappaleiden taustalta. Puffetti. Vapaa pääsy.

Sukujuhla Kouvolan Myllykoskella 17.–18.7.2021

Sukujuhla Myllykosken Seuratalolla (Myllykoskentie 3) Kouvolan Myllykoskella sunnuntaina 18.7. kello 13 alkaen. Kädentaitojen pop up -näyttely Seuratalolla lauantaina 17.7. kello 11 alkaen ja sunnuntaina 18.7. kello 13 alkaen. Taiteilijoiden yhteisnäyttely Reuna-kirjakaupan (Myllykoskentie 9) gallerissa 2.8.–3.9.2021 ma–to klo 12–18 ja pe klo 11–16. Näyttely avautuu verkkogalleriana lauantaina 18.7.

Päivitetyt tapahtumatiedot löytyvät Mänttärin Sukuyhdistyksen verkkosivulta www.niinipuu.fi.

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry

PL 2, 46901 Inkeroinen

manttari@niinipuu.fi

www.niinipuu.fi

Pankkitili: FI18 5200 0650 0017 50

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja: Kaisu Venäläinen

Salmintie 135, 49490 Neuvoton

+ 358 40 520 0243,

kaisu.venalainen@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja: Minna Mänttari

Sippolantie 717 B, 46710 Sippola

+ 358 50 302 9220

Sihteeri: Erkki Mänttari

Vesitorninkatu 15 B, 45160 Kouvola

+ 358 40 820 4477

erkki.manttari@niinipuu.fi

Taloudenhoitaja: Sari Riivari

Valkjärventie 112, 49540 Metsäkylä

+358 40 848 3169, sari.riivari@niinipuu.fi

Nuorisotoiminta: Eetu Pesu

Facebook: @eetupes, eetu.pesu@niinipuu.fi

Sukumuseovastaava: Ari Lehtomäki

Jokelankuja 59, 46900 Inkeroinen

+ 358 400 975 042, ari.lehtomaki@niinipuu.fi

Projektitehtävät: Sirpa Pohjalainen,

Joukahaisentie 3 as. 10, 49510 Husula

sirpa.pohjalainen@niinipuu.fi

VALTUUSKUNTA 2017–2020

Puheenjohtaja: Anssi Paasivirta (taulu 10793)

Arhotie 5, 00900 Helsinki

+ 358 400 815 418, anssi.paasivirta@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja, jäsenrekisteriasiat:

Olli Sipilä (taulu 10775)

Jousitie 11 E 10, 01280 Vantaa,

+ 358 40 543 1480, olli.sipila@niinipuu.fi

Jäsenet

Matti Arola, Kotka (taulu 4432)

Atte Helminen, Vantaa (2319)

Aila Huovi, Kouvola (2951)

Eero Jung, Kotka (1940)

Päivi Lampinen, Tampere (7508)

Ari Lehtomäki, Kouvola (11022)

Taito Muurman, Tuusula (2387)

Aki Mänttari, Helsinki (2957)

Emilia Pulkki, Hamina (3001)

Erkki Mänttari, Kouvola (11496)

Esa Mänttari, Espoo (10790)

Jarkko Mänttari, Jyväskylä (3940)

Marja-Riitta Mänttari, Kotka (2948)

Pekka Mänttari, Hamina (2186)

Roy Mänttari, Helsinki (3916)

Tuomas Mänttari, Helsinki (3978)

Tiina Nikkinen, Lahti (5838)

Pirjo Pohto, Hämeenlinna (6935)

Markku Pakkanen, Kouvola (2852)

Pekka Päivärinte, Lahti (1139)

Sari Riivari, Hamina (8087)

Terhi Ruotsalainen, Lappeenranta (11484)

Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)

Iina Wahlström, Loimaa (1943)

Marja-Leena Vainio, Kouvola (3835)

Kaisu Venäläinen, Hamina (2847)

Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

SOMESSA SANOTTUA

Tälle palstalle kootaan kommentteja Niinipuun Facebook- ja Instagram-sivuilta sekä Niinipuuta Twitterissä seuraavien twiittauksista.

Pitääpä lukea vielä tarkemmin oman sukutilan/nykyisen perintötilan vaiheista. Äiti on kyllä kertonut siitä mitä oli tulla 1950-luvulla miniäksi tuohon taloon, tai siis siihen silloiseen vanhaan versioon nykyisestä talosta. Minä olen nähnyt sen talon vain olohuoneen seinillä olevista otetuista ilmakuvista ja pihalla lapsena leikkiessäni löytänyt sieltä vielä 1970–80-luvuilla pienen pätkän vanhan talon jo sammaloitunutta kivijalkaa.

KATJA MAARIT KESKIIVARI kommentoi Favebookissa juttua Liikkalan kylän kestiekievarista.

Isot onnittelut. Tsemppiä tulevaisuuteen.

INGA-LILL WAHLSTRÖM kommentoi Facebookissa Niinipuun saamaa vuoden laatulehtikilpailun tsempparipalkintoa.

Oli hyvä tilaisuus, kiitos!

TUULA JUMPPANEN kiitti Facebookissa pääkaupunkiseudun Mänttäreiden aluetapaamisen järjestelyistä.

Koskahan noi Mänttärin tulisivat Savonlinnan alueelle, niin pääsisi sukuun kuuluvana mukaan?

MARJA LAITINEN (o.s. Mänttärin) kommentoi Facebookissa uutista pääkaupunkiseudun aluetapaamisesta.

Lehdessä kiva artikkeli jyvaskyläläisestä baari Vakiopaineesta!

PKIRSTI LEHTOLA kommentoi Instagramissa viime vuoden Niinipuun kulttuurijuttua.

Löydät meidät Facebookista, Twitteristä ja Instagramista!

Facebook: niinipuu

Twitter: @NiinipuuMedia

Instagram: niinipuu

Tällä palstalla julkaisemme lukijoiden toimitukselle lähettämiä kirjoituksia. Kirjoitusten ihannepituus on enintään 1 500 merkkiä välilyönteineen. Lähetä kirjoituksesi sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai postitse osoitteella Niinipuu-lehti, Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo.

LUKIJAN KUVA

Sukumerkki pääsi kutimeen!

Jotkut ottavat tatskoja, minä heilutan puikkoja. Tunnistatko?

JOHANNA GRÖHN, HAARAJOKI

Kiitos upeasta lehdestä, joka antaa tietoa suvusta!

Monet kiitokset lehdestä, josta olen saanut tietoa äitini puolelta olevasta suvustani. Äitini äiti oli sukunimeltään Mänttärin.

AUNE HAVERINEN, KAJAANI

Kiitos taas hyvästä lehdestä ja ennen kaikkea sen ahkerista tekijöistä sekä kaikista teistä, jotka teette työtä sukumme, suuren perheemme eteen. Sukuterveisin, jossain tapaamisessa tapaamisiin!

LEENA KONTULA, HELSINKI

Selailin lehteänne ja se on upea. Ei ihmekään, että on kunniakirjallakin palkittu.

SUSANNA VAHO, NUMMI

Hyvä lukija, saahan myös lapsesi Niinipuun!

Niinipuu-lehti tarvitsee lukijoita myös tulevaisuudessa. Muistathan siis ilmoittaa kotoa pois muuttaneen lapsesi uuden osoitteen Mänttärin Sukuyhdistykselle.

Voit tehdä osoitteenmuutoksen verkkosivulta www.niinipuu.fi löytyvän sähköisen lomakkeen avulla tai lähettää sähköpostia osoitteella osoitemuutos@niinipuu.fi. Osoitteenmuutokset voi ilmoittaa myös puhelimitse Marko Wahlströmille numerolla + 358 400 434 529.

Jälkipolvi tietoja yhdistyksen sukutietokantaa varten voi toimittaa verkkosivulta löytyvän perheortin avulla tai sähköpostitse osoitteella manttari@niinipuu.fi. Lisätietoja saa Olli Sipilältä numerosta + 358 40 543 1480 tai sähköpostitse osoitteella oli.sipila@niinipuu.fi.

NIINIPUUN TOIMITUS

TUNNISTATKO KUVIA?

Mänttärin Sukuyhdistyksen kuvaarkistossa on vanhoja valokuvia, joita ei olla pystytty tunnistamaan. Osaatko sinä auttaa? Jos tunnistat kuvissa näkyviä henkilöitä ja/tai paikan, jossa kuva on otettu, tai jopa kuvan ajankohdan, niin kerro tietosi sukuyhdistykselle sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai puhelimitse numeroon 050 367 7049/Eeva Puustinen. Kiitos kaikille, jotka tunnistitte viime lehdessä julkaistun kuvan henkilöitä.

SUKUTUOTTEET MYÖS VERKOSSA

[www.niinipuu.fi/
tuotteet](http://www.niinipuu.fi/tuotteet)

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN SUKUTUOTTEET

Näin tilaat

- puhelimitse: numerosta 040 737 5238/Aila Huovi tai Ari Lehtomäki 0400 975 042
- verkkosivulta: www.niinipuu.fi/tuotteet
- sähköpostitse: sukutuotteet@niinipuu.fi
- postitse: Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 INKEROINEN

Laskun saat tuotteiden mukana. Hintoihin lisätään postikulut.

Tuotteita voit ostaa myös suvun tapahtumissa. Kirjatuotteita voi ostaa myös Reuna-kirjakaupasta (Myllykoskentie 9, Myllykoski).

50 €

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

Kaksiosainen sukukirja,
sisältää tietoja suvun jäsenistä.
Koonnut Eero Mänttari.

15€

JUOKSUPIPO LOGOLLA

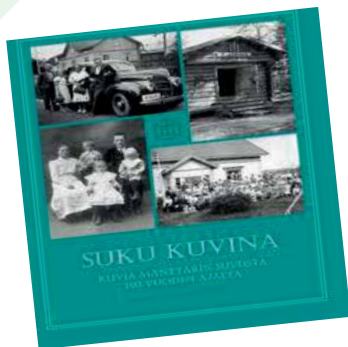
musta, yksi koko, 95 % puuvilla
ja 5 % elastaania

10€

TUUBIHUIVI LOGOLLA

musta, yksi koko, 100 % polyesteri

22 €

SUKU KUVINA

Kuvateos esittelee Mänttärin sukua
150 vuoden ajalta.

NIINIPUUN VARJOSSA

25 €

Teos kertoo Mänttärin Sukuyhdistyksen vaiheista vuodesta 1934 tähän päivään.
Toimittanut Leena Morottaja.

SURUADRESSIT 10 €

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

1. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi.
2. Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää, vaikka olisi kuollut.
3. Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtien tuolla puolen toisen kodon saamme.
4. Emme unohda muistoa kaunistaa, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaa, syvää.
5. Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saamme viisaan sydämen.
6. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikuiseen, silmäni mä suljen, aika levon on.
7. Siellä kukkia täynnä on maa, siellä uupunut levätä saa.
8. Jumalan kämmenellä on suoja lämmin, hellä.
9. Ilman tekstiä

Adresseja on myynnissä myös Anjalankosken Juhla- & Hautauspalvelussa (Sairaalanakaari 3A, Keltakangas, puh. 0400 354 477 ja Reuna-kirjakaupassa (Myllykoskentie 9, Myllykoski, puh. 040 578 8049)

KORVAKORUT

Kultainen **185,00 €/pari**

Hopeinen **70,00 €/pari**

SUKUMERKKI

Rintamerkki, kultaa **80€**

Prässätty riipus, kultaa **90€**

Hopeinen riipus **40€**

120 €

SOLMIONEULA

Merkki kultaa, neula hopeaa

ELÄMÄNPOLKUJA **15 €**

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita 1900-luvun alkupuolelta.
Kovakantinen, koko 210x230 mm. 240 sivua. Yli 150 valokuvaa. Toimittanut Eero Mänttari.

PÖYTÄSTANDAARI **40 €**

sis. marmorijalustan ja tangon

ISÄNNÄNVIIRI

* pituus 5 m (8-12 m salko) **100 €**

* pituus 4m (6-8 m salko) **70 €**

Posti Green

Lähetäjä: Mänttärin Sukuyhdistys ry.
PI 2, 46901 Inkeroinen

VOITKO SINÄ LUOVUTAA?

Voit luovuttaa verta, jos olet 18–70-vuotias, painat vähintään 50 kg eikä sinulla ole terveydellistä estettä luovutukselle. Uusi luovuttaja voi olla korkeintaan 59-vuotias. Hemoglobiini mitataan ennen luovutusta ja sen on oltava naisilla 125–175g/l ja miehillä 135–195g/l. Ota mukaasi viranomaisen myöntämä, kuvallinen henkilötodistus.

Testaa ennen tuloasi, voitko luovuttaa verta juuri nyt:
www.sovinkoluovuttajaksi.fi

tai kysy lisää maksuttomasta infopuhelimesta **0800 0 5801** (ark. klo 8–17)

NÄIN TOIMII MÄNTTÄRIN VERIRYHMÄ

1. Kerää omalla paikkakunnalla pieni ryhmä ja lähde luovuttamaan verta yhdessä. Voit käydä myös yksin.
2. Luovutuspaikan voit tarkistaa paikkakuntasi lehdestä tai osoitteesta www.veripalvelu.fi
3. Kerro verenluovutuspaikan ilmoittautumisessa, että kuulut/kuulutte VeriRyhmään ja yhteisönne nimi (Mänttärin Sukuyhdistys)
4. Facebook: Mänttärin VeriRyhmä

KIITOS, ETTÄ AUTATTE.

www.veripalvelu.fi

Haasta kaverit mukaan auttamaan!
#VeriRyhmä #Isokäsielämälle

twitter.com/SPRVeripalvelu

facebook.com/veripalvelu

instagram.com/veripalvelu

Punainen Risti
Veripalvelu